

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

© Roža Poppeša

12 KAKO SMO PRAZNOVALI
Čarobni trenutki
z Dedkom
Mrzom in
Božičkom

23 DRUŠTVA
Marčevska
operativna vaja
v PGD Renče-
Vogrsko

35 KULTURA
Prireditev ob
slovenskem
kulturnem
prazniku

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz občine	stran	4
Kako smo praznovali	stran	7
Društva	stran	23
Šola in vrtec	stran	26
Šport in rekreacija	stran	31
Kultura	stran	34
Dobro je vedeti	stran	37
Povedali so nam	stran	38
Zgodovina naših krajev	stran	39
Zdravje je vrednota	stran	40
Dogodki	stran	41
Obvestila	stran	42
Umetnost besede	stran	44
Obvestila	stran	42
Razvedrilo	stran	46
Obvestila	stran	47

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov *Občinskega lista*, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Tatjana Marvin, Irena Rován, Jasna Živec, Renata
Tischer in Jože Ropoša

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovnih člankov ne lektoriramo.

Oblikovanje in grafična postavitve: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 26. marec 2026

Spoštovani bralec

Kako zanimiv je ta svet, ta krogla vrteča, ki v svoji enostavnosti postavlja človeka v dilemo, kot večno vprašanje smisla. Zima prestopa v pomlad in njun prehod prerašča v simbolni izraz večnega kroga življenja, ki v jedru zapisa razkriva eno temeljnih resnic bivanja, da vsako končanje že nosi v sebi začetek nečesa novega. Zima, tiha v svoji hrupnosti, sleče drevesa, v nevidno odejo odene cvetlice, zamrzne zemljo in ugasne luč, kot bi želela človeka naučiti potrpežljivosti in mu sporočiti: poglej, koliko življenja in notranje radosti prinašata umirjenost in tišina narave. In tako navidezno zimsko mirovanje znotraj mrzlega oklepa neguje semena in sokove narave ter zbira moč, da se razbohotijo v namenu svojega namena. Narava ne nosi bremena preteklosti in ne boji se soočiti s tišino lastnih misli. Ona sprejema cikličnost življenja, z njim pa smisel življenja, ki se kot ponavljajoča se enakomerna premica vrti v ritmu umika in razcveta ter koncem in začetkom.

In ravno zato mogoče ni naključje, da prebujajoči se meseci prinašajo na kolesju zapise črk, začenši s pomenom kulture, ki v sporočilu postavlja človeka v stanje globokega razmisleka. Temelj tega začetka je temelj praznika, ki ni le politično razkazovanje ali razkošje naroda, temveč zavedanje o pomenu, imeti lastno državo, duhovno in kulturno, imeti narodno identiteto, v kateri je dopustna človekova notranja in umetnostna svoboda kot temelj človekove eksistence, ki raste s svobodo duha. To je praznik misli, da ne bi pozabili, da dolgost življenja naroda je dolgost življenja njegove kulture.

Ko v krošnjah dreves še rahlo šepče slovenska beseda, že veter raznaša bogat simbolni pomen pusta, ki jemlje slovo zimi in prebujajo zemljo ter v svoji dopustnosti dopušča človeku svobodno, a kulturno izražanje v spremenjeni identiteti ter nas pripravlja na čas, ki odpira temeljno vprašanje o pomenu mene in tebe. To je čas, ko dopušča svobodo misli o pomenu življenja, trpljenja, smrti in upanja.

Med tem prehodom časa pa nas prebujajoči se čas kolesja opominja in vabi k razmisleku o pomenu človeka, družbe in pravičnosti, ki je zapisan v mednarodnem dnevu žena – 8. marcu. Dan, ki zastavlja poleg zgodovinskega in političnega pomena vprašanje, kaj je BITI ŽENSKA, ki prerašča v novo vprašanje ali formalnost enakosti, pomeni dejansko enakost. Mogoče je delček odgovora skrit v odgovoru, ki nam ga ponujajo mučeniki s svojim dnem, začinjenim s šalo, tako da smo človeku, ki trpi zaradi vrednot, odnosov in dolžnosti, naredi prešeren nasmehek.

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

v prebujajočih se dnevih se spomnimo pomena kulture in vseh besed naših velikih, ki so v trenutkih svoje temačnosti ali veselja delili besede, katerih pomen naj ne postane breme našega časa, temveč naj bodo smisel pomena »edinstvo, sreča, sprava k nam naj nazaj se vrnejo ...«

Preden pa se odpravimo potepati med misli in besede, se sprehodimo med borovci, med simbole Krasa, katerim je dal v poeziji pečat naš modernist Srečko Kosovel, človek, ki je v svojem kratkem opusu dosegel in presegel marsikaterega literata. Letos mineva 100 let od njegove smrti, zato je Vlada Republike Slovenije leto 2026 razglasila za Kosovelovo leto. Zato, dragi Primorci, bodimo ponosni, da naš korak, preraščen med peresi kraškega kamna, burje in domače besede, poustvarja del naše primorske kulturne dediščine.

Ob tej priložnosti bi zaželeli iskrene čestitke vsem, ki smo in bomo delček mozaika teh prazničnih dni, saj je mogoče danes dan, ko je vse mogoče. •

 Irena Rován

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

zima se počasi poslavlja, dnevi postajajo daljši in narava se znova prebuja. Pomlad vedno prinese novo energijo, optimizem in tudi priložnost, da pogledamo naprej k projektom, ki bodo zaznamovali razvoj naše občine v letošnjem letu in prihodnjih letih.

Tudi v prvih mesecih letošnjega leta smo na Občini Renče-Vogrsko nadaljevali z aktivnim delom na številnih področjih. Pomemben del aktivnosti je usmerjen v pripravo in izvajanje razvojnih projektov, ki bodo dolgoročno prispevali k izboljšanju infrastrukture, urejenosti prostora in kakovosti bivanja v naših krajih, kot so protipoplavna zaščita 2. in 3. faza, dodatno prenova vodovoda Mrzlek, zelena infrastruktura v okolici občine ...

Veliko pozornosti namenjamo urejanju prostora in nadaljnjim postopkom posodabljanja občinskega prostorskega načrta.

Takšni postopki so ključni za premišljen razvoj naselij, ustvarjanje pogojev za nove investicije in ohranjanje ravnovesja med razvojem in varovanjem našega prostora. V ta namen smo odprli časovno obdobje za oddajo vlog vseh občanov za spremembo namenske rabe zemljišč, ki jo najdete na naši spletni strani.

Na področju komunalne infrastrukture potekajo redna vzdrževalna dela in priprave na nove investicije. Skrb za vodovodno in kanalizacijsko omrežje, cestno infrastrukturo in druge komunalne sisteme ostaja ena izmed prioritet občine, saj prav urejena infrastruktura predstavlja temelj kakovostnega in varnega življenjskega okolja ter prispeva v dobrobit vseh nas, ki tu živimo, in tistih, ki nas obiščejo.

V tem obdobju smo nadaljevali tudi sodelovanje z državnimi institucijami in projektnimi partnerji pri projektih širšega pomena za naš prostor, predvsem na področju protipoplavne varnosti, vodne infrastrukture in drugih razvojnih projektov, ki so pomembni za dolgoročno

stabilnost in razvoj naše občine. Z veliko željo, da bo država ponovno prisluhnila in sprostil sredstva za izgradnjo obvoznice v Volčji Dragi.

Ob tem pa ne smemo pozabiti na bogato družabno življenje, ki ga soustvarjajo številna društva, organizacije in posamezniki. Dogodki, srečanja in aktivnosti, ki se odvijajo v naših krajih, dokazujejo, da je naša skupnost povezana, aktivna in ponosna na svoje okolje. V ta namen gre zahvala vsem deležnikom za prelepe večere v okviru kulturnega praznika.

Kot župan verjamem, da lahko občina napreduje le s sodelovanjem, odprtim dialogom in skupnim iskanjem rešitev. Zato si prizadevamo, da ostane občina odprta za pobude občanov, gospodarstva, družtev in vseh, ki želijo prispevati k razvoju našega skupnega prostora.

Naša vizija je jasna, Občino Renče-Vogrsko želimo razvijati kot urejeno, povezano in razvojno usmerjeno skupnost, kjer se bodo dobro počutile vse generacije. To pomeni nadaljnje vlaganje v infrastrukturo, kot je medgeneracijski center v Bukovici, podporo lokalnemu gospodarstvu, skrb za okolje in ustvarjanje pogojev za kakovostno življenje mladih družin, starejših in vseh, ki tukaj živimo.

Pred nami je obdobje, ko se bodo številni načrti začeli uresničevati. Prepričan sem, da bomo z odgovornim delom, sodelovanjem in medsebojnim spoštovanjem nadaljevali razvoj naše občine in jo skupaj gradili kot prijeten prostor za življenje, delo in ustvarjanje. V ta namen vas naprošam za strpnost ob gradbiščih, saj se gradi v dobro vseh nas.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem vsem, ki s svojim delom, prostovoljstvom in prizadevanjem prispevate k razvoju naše občine.

Želim vam prijetne pomladne dni ter veliko optimizma in uspehov v prihodnjih mesecih. ●

Tarik Žigon
župan Občine Renče-Vogrsko

Nova Gorica in Vipavska dolina med najhitreje rastočimi turističnimi destinacijami v Sloveniji

Leto 2025 je bilo za destinacijo Nova Gorica in Vipavska dolina eno najuspešnejših doslej. Po letnih turističnih kazalnikih smo bili prva destinacija po rasti turističnega obiska v regiji Mediteranska & Kraška Slovenija ter se uvrstili med prve štiri destinacije v Sloveniji, kar potrjuje uspešnost usmerjenega in povezovalnega razvoja turizma na destinaciji.

Po podatkih Nacionalnega informacijskega središča za turizem (NIST) je destinacija v letu 2025 zabeležila 150.426 prihodov turistov in 303.477 prenočitev, kar pomeni 14,9-odstotno rast prihodov in 17-odstotno rast prenočitev v primerjavi z letom 2024. Za primerjavo: rast prihodov turistov v Sloveniji je v letu 2025 znašala 6,2 %, zato je bila rast naše destinacije več kot dvakrat višja od slovenskega povprečja. Večino prenočitev so ustvarili tuji gostje (86,4 %), domači obiskovalci pa 13,6 %. Med najpomembnejšimi trgi ostajajo Italija, Slovenija, Nemčija, Avstrija, Francija, Nizozemska, Madžarska, Kitajska in Hrvaška.

K odličnim skupnim rezultatom so pomembno prispevale vse tri občine soustanoviteljice Zavoda za turizem. Mestna občina Nova Gorica je v letu 2025 zabeležila 15 % več prihodov in 17,9 % več prenočitev, Občina Ajdovščina 7,5 % več prihodov in 15,8 % več prenočitev, Občina Renče-Vogrsko pa najvišjo rast z 31,2 % več prihodov in 20,4 % več prenočitev. Ti podatki potrjujejo uravnotežen razvoj celotne destinacije in pomen povezovanja občin v skupnem turističnem nastopu.

Povprečna doba bivanja na destinaciji je v letu 2025 znašala dva dni, v Sloveniji pa 2,6 dneva. To je hkrati priložnost, da z razvojem večdnevni programov, doživetij in dogodkov bivanje obiskovalcev v prihodnje še podaljšamo.

Pomemben pospešek k prepoznavnosti in obisku je prispeval naziv Evropska prestolnica kulture 2025, ki sta ga nosili Nova Gorica in Gorica. Vzporedno smo na Zavodu za turizem izvedli obsežen nabor aktivnosti: organizirali 50 novinarskih in študijskih tur iz Slovenije in tujine, razvili in tržili nove produkte, izvedli dogodka Turistična pomlad in Zeleni dan, se

udeležili 19 sejmov in poslovnih dogodkov doma in v tujini ter izvajali ciljno oglaševanje na vseh ključnih trgih. Uspešno smo pridobili tudi evropski projekt Alps2Adriatic. Destinacija se je pojavila v številnih uglednih domačih in tujih medijih, med drugim: Forbes, The Times, The Guardian, ORF, Elle in National Geographic Traveller, kar je dodatno okrepilo njen ugled.

Pogled naprej ostaja jasen: nadaljnje povezovanje občin in ostalih organizacij, ki delujejo na področju turizma na destinaciji, razvoj trajnostnih in avtentičnih doživetij ter krepitev čezmejnega sodelovanja. Prepoznavnost destinacije bomo nadgrajevali z razvojem kakovostnih produktov z višjo dodano vrednostjo, boljše razpršitvijo obiska skozi vse leto, večjo vključenostjo lokalnih ponudnikov in z vsebinami, ki hkrati izboljšujejo izkušnjo obiskovalcev in kakovost bivanja lokalnega prebivalstva. •

 Katja Kralj, strokovna vodja destinacije Nova Gorica in Vipavska dolina
E: katja.kralj@vipavskadolina.si
T: 051 688 586

Digitalna dostopnost – prvi korak k vključujočemu turizmu

Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina je partner čezmejnega projekta DATIS – Digitalni pionirji vključujočega turizma, ki ga sofinancira Evropska unija v okviru Programa Interreg VI-A Italija-Slovenija 2021-2027. Projekt povezuje turistične organizacije, strokovnjake za dostopnost in organizacije, ki zastopajo osebe z različnimi oviranostmi, z jasnim ciljem: izboljšati digitalno dostopnost turističnih vsebin in s tem omogočiti enakovreden dostop do informacij vsem.

Digitalni turizem je danes pogosto prvi stik obiskovalca z destinacijo. Če spletne strani, rezervacijski sistemi ali digitalne vsebine niso dostopne, je uporabnik izključen še preden sploh pride na destinacijo. Digitalna dostopnost zato ni nišna tema, temveč temelj kakovostne in sodobne turistične ponudbe.

V okviru projekta smo v letu 2025 brezplačno izvedli analizo digitalne dostopnosti za 50 turističnih ponudnikov iz Nove Gorice in Vipavske doline. Analize so pokazale, da večina ponudnikov uporabnikov ne izključuje namenoma, temveč predvsem zaradi nepoznavanja smernic in dobrih praks. Povprečna digitalna dostopnost analiziranih slovenskih turističnih spletnih strani znaša 37 %, kar pomeni, da več kot 60 % osnovnih elementov dostopnosti manjka ali ne deluje ustrezno. Med najpogostejšimi težavami so manjkajoči opisi slik (ALT besedila), odsotnost podnapisov pri videih, neustrezen barvni kontrast, otežena uporaba strani brez miške in nepregledna navigacija. To neposredno vpliva na uporabniško izkušnjo, število povpraševanj in uspešnost rezervacij.

V Zelenem vstopnem centru Lijak smo 10. februarja izvedli brezplačno delavnico o digitalni dostopnosti, kjer smo skupaj z vodilnim partnerjem **Beletrina** predstavili osnovne principe digitalne dostopnosti, pregledali rezultate analiz in ponudnikom pokazali konkretne, cenovno dostopne

rešitve za izboljšave. Poseben poudarek smo namenili tudi zakonodajnim obveznostim, saj Zakon o dostopnosti produktov in storitev za invalide od junija 2025 zavezuje tudi zasebni sektor.

Dobra novica je, da je številne izboljšave mogoče izvesti hitro in z minimalnimi stroški: dodati opise slik, zagotoviti ustrezen kontrast med besedilom in ozadjem, omogočiti uporabo strani s tipkovnico, vključiti podnapise pri videih ter poskrbeti za jasno in pregledno strukturo vsebin. Kar je razumljivo, jasno in dostopno za najbolj ranljive skupine uporabnikov, je boljše za vse.

Digitalna dostopnost ni birokratska zahteva, temveč del digitalnega gostoljubja. Če uporabnik ne more dostopati do informacij, ne more postati vaš gost.

Za dodatne informacije o projektu DATIS in možnostih izboljšanja digitalne dostopnosti se lahko ponudniki obrnejo na Beletrino (dostopnost@beletrina.si) ali obišejo spletno stran projekta: www.ita-slo.eu/datis. •

 Katja Kralj, strokovna vodja destinacije Nova Gorica in Vipavska dolina
E: katja.kralj@vipavskadolina.si
T: 051 688 586
 Jan Čermelj

Destinacije Brda, Kras in Brkini, Nova Gorica in Vipavska dolina ter Zeleni Kras v skupno regijsko destinacijsko organizacijo

Vodilne turistične destinacije Brda, Kras in Brkini, Nova Gorica in Vipavska dolina ter Zeleni Kras se povezujejo v skupno regijsko destinacijsko organizacijo, ki bo delovala na osnovi partnerskih pogodb med destinacijskimi organizacijami. S povezovanjem želijo oblikovati nove skupne turistične produkte, še povečati prepoznavnost destinacij in skupaj nastopati na tujih trgih.

Povezovanje vodilnih destinacij v regijske destinacijske organizacije določa aktualna Strategija slovenskega turizma 2022–2028. V Sloveniji je predlagana vzpostavitev desetih takšnih organizacij. V eno regijsko destinacijsko organizacijo se bodo povezale vodilne destinacije Brda, Kras in Brkini, Nova Gorica in Vipavska dolina ter Zeleni Kras. Dogovor o tem so na sredinem delovnem srečanju v občini

Ajdovščina sprejeli župani vodilnih občin v destinacijah in predstavniki turističnih organizacij.

Omenjene štiri vodilne destinacije povezujejo 17 občin in več turističnih zavodov ter organizacij. V letu 2024 so skupaj zabeležile skoraj 745.000 nočitev. Trenutni podatki pa kažejo, da bodo številke za leto 2025 še višje. S povezovanjem si obetajo predvsem oblikovanje novih skupnih turističnih produktov in večje prepoznavnosti na tujih trgih. Vse štiri vodilne destinacije bodo ohranile lastne blagovne (destinacijske) znamke, povezovanje pa temelji na pogodbenem – konzorcijskem – sodelovanju.

Za več informacij se lahko obrnete na vodilne turistične organizacije v destinacijah:

- Brda – Zavod za turizem, kulturo, mladino in šport Brda,

Tina Novak Samec, tina.novak.samec@brda.si

- Kras in Brkini – ORA Krasa in Brkinov, Karmen Rodman, karmen.rodman@ora.si
- Nova Gorica in Vipavska dolina – Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, Erika Lojk, erika.lojk@vipavskadolina.si
- Zeleni Kras – RRA Zeleni Kras, Dejan Iskra, info@zelenikras.si •

Kulinarična pomlad v Rajski dolini

Ko v Vipavski dolini zadiši po prvih špargljih, ko se na tržnicah pojavijo sveža zelišča in ko se v kozarcih zaškripijo sveža vina, vemo, da je pomlad zares prišla. Pomlad je pri nas vedno tudi čas kulinarike – čas srečevanj, okušanj in dogodkov, ki povezujejo ljudi, tradicijo in sodobno ustvarjalnost.

Kulinarika v Vipavski dolini je tesno povezana z naravo in tradicijo. Lokalni pridelki, vrhunska vina, oljčno olje ter jedi, kot so domače testenine in polenta, ustvarjajo prepoznavno gastronomsko zgodbo, ki jo dopolnjujeta tudi avtohtoni vinski sorti zelen in pinela.

Zato je Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina letos prvič povezal

najbolj prepoznavne kulinarične dogodke pod skupnim krovnim sloganom Kulinarična pomlad v Rajski dolini. Kampanja združuje prireditve z izrazito lokalno vsebino ter poudarja kakovostne ponudnike in pristne zgodbe naše destinacije.

Med dogodki, ki bodo zaznamovali pomlad v Vipavski dolini in Novi Gorici, so Festival oljčnega olja in vin, Druženje s Pinelo, Festival vrtnic v Novi Gorici, Vino s'pod mosta, Pašta fešta, Okusi Vipavske, Festival vina zelen, Mesec špargljev in kulinarična akcija Divja narava. Skupaj ustvarjajo raznoliko kulinarično zgodbo destinacije, ki obiskovalcem omogoča, da Vipavsko dolino spoznajo skozi njene okuse, ljudi in tradicijo.

Pomembna vrednost teh dogodkov je tudi povezovanje. V njih sodelujejo vinarji, gostinci, kmetije, oljkarji, turistični ponudniki, društva in občine. Prav sodelovanje, medsebojna promocija in povezovanje vseh akterjev so ključni za uspešnost dogodkov ter dolgoročni razvoj turizma v Vipavski dolini. Zavod za turizem pri tem deluje kot skupna platforma za promocijo destinacije, uspeh pa je vedno rezultat skupnega dela. Zato k soustvarjanju zgodbe vabimo tako

ponudnike kot tudi prebivalce, da dogodke in vsebine delijo na svojih komunikacijskih kanalih ter s tem pomagajo širiti prepoznavnost Vipavske doline kot privlačne kulinarične destinacije.

Kampanjo Kulinarična pomlad v Rajski dolini bo Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina predstavljal na različnih komunikacijskih kanalih – na digitalnih platformah, v tiskanih medijih, na radiu, z zunanjim oglaševanjem in na turističnih dogodkih v Sloveniji ter na bližnjih tujih trgih.

Vse dogodke in kulinarična doživetja bomo predstavili tudi novinarjem in turističnim agencijam na dogodku Skok v Rajsko dolino, ki bo 31. marca.

Pregled vseh dogodkov in sodelujočih ponudnikov je na voljo na spletni strani www.vipavskadolina.si, kjer lahko vsak najde svoj razlog za pomladni obisk naše doline. •

 Katja Kralj, strokovna vodja destinacije Nova Gorica in Vipavska dolina
E: katja.kralj@vipavskadolina.si
T: 051 688 586

Slavnostni dvig zastave ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Občina Renče-Vogrsko in Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica sta tudi v letu 2025 na dan 23. decembra na ploščadi pred Kulturnim domom Bukovica pripravila tradicionalno prireditev Slavnostni dvig zastave, s katero vsako leto počastimo dan samostojnosti in enotnosti.

Dan samostojnosti in enotnosti praznujemo 26. decembra v spomin na plebiscit o samostojnosti Slovenije, ki je predstavljal enega najpomembnejših trenutkov v slovenski zgodovini. Takrat je slovenski narod z jasno izraženo voljo stopil na pot lastne državnosti in pokazal izjemno stopnjo povezanosti, odločnosti in zrelosti demokratične družbe. Ta zgodovinska odločitev ni pomenila zgolj političnega preobrata, temveč je postavila temelje za nastanek samostojne, suverene in demokratične države ter trajno zaznamo-

vala narodno zavest in skupne vrednote, na katerih Slovenija stoji še danes.

Prav zaradi tega se slavnostni dvig zastave v Bukovici vsako leto simbolno izvede 23. decembra, na dan, ko je bila izražena

jasna in nedvoumna volja za samostojno Slovenijo. Dogodek tako ne predstavlja zgolj obeležena državnega praznika, temveč tudi opomin na pomen demokratične odločitve in narodne povezanosti.

Navzoče je tudi letos nagovoril župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**, ki je v svojem prazničnem nagovoru poudaril, da odločitve, sprejete na plebiscitu, ne smemo razumeti kot samoumevne. Ob tem je izpostavil pomen enotnosti, odgovornosti in medsebojnega spoštovanja, ki so slovenski narod vodili v času osamosvajanja in ki ostajajo temeljne vrednote tudi danes.

Slavnostni dvig zastave je znova potrdil, da gre za dogodek z močno simbolno in povezovalno vrednostjo, ki v lokalnem okolju ohranja zavest o zgodovinskem pomenu slovenske državnosti ter prenaša njeno sporočilo tudi na mlajše generacije. •

 in **Občinska uprava**

Veselo v december na Vogrskem

V četrtek, 4. decembra, smo na Vogrskem preživeli čudovito decembrsko popoldne, polno pričakovanja, topline in prazničnega veselja.

Najprej smo se zbrali v cerkvi sv. Justa, kjer smo pripravili sprejem za svetega Miklavža. Skozi lep in srčno pripravljen program, ki smo ga ustvarile mame skupaj z otroki, nas je vodila naša zvesta napovedovalka **Anja Ličen**. Pristrčen nagovor nam je namenil tudi naš župnik **Cvetko Valič**, ki nam vsako leto rad na široko odpre vrata vogrinske cerkve. Z ubranim petjem prazničnih pesmic nas je razveselil tudi mešani otroški pevski zbor. Otroci, ki obiskujejo verouk, pa so pripravili smrečico in jo okrasili z balončki, na katere so zapisali lepe misli in želje za praznični čas.

Ko so se vrata cerkve odprla, je vstopil sveti Miklavž, s toplo mislijo in skromnim darilom je naše otroke tudi obdaril. Iskriče v otroških očeh in veselo pričakovanje bodo zagotovo tudi čez mnogo let zanje lepi spomini.

Dogajanje se je tudi tokrat nadaljevalo s slovesnim prižigom novoletnih lučk na smrečici pred farovžem. Na ploščadi se je zbralo veliko krajank in krajanov. Za pra-

znično vzdušje so poskrbeli otroci iz **pevskega zbora POŠ Vogrsko** z zborovodkinjo **Heleno Hvala Prah** in **Veroniko Šuligoj** na spremljavi, **Vokalna skupina Vogrinke** ter **Vokalna skupina Lijak 1883 - Vogrsko**. Z iskrenimi željami sta nas obdarila tudi podžupan občine **Marko Švara** in predsednik krajevne skupnosti **Valter Gorjan**. Pod smrečico je veselo melodijo zaigral tudi **Pihalni orkester Vogrsko** in še dodatno ogrel vzdušje.

Skupaj smo glasno odštevali trenutke do slavnostnega trenutka, ko se je smrečica zasvetila v tisočerihih lučkah. Ozračje je napolnilo navdušenje in zaslišali so se otroški vzkliki. Naša srca so bila polna – veseli december se je uradno začel.

Ob zaključku programa smo se za trenutek ustavili in zbrali pod smrečico. V tem prijetnem vzdušju smo si vzeli čas drug za drugega in se prepustili čarobnosti, ki nas je kot skupnost še tesneje povezala. Ob takšnih dogodkih se še posebej začuti pripadnost ljudi našemu kraju in tradicionalnim prireditvam, ki jih ohranjamo že vrsto let.

Ogrelimo smo se s toplim čajem in kuhanim vinom ter se okrepčali s prigrizki, ki so jih za nas skrbno pripravili člani KTD in krajevne skupnosti.

Smeha, veselja, toplih stiskov rok in iskrenih nasmehov ta večer ni manjkalo. Glasba, pesem in sproščeno druženje pod smrečico so nas napolnili s prazničnim duhom ter nam podarili nov zagon in energijo za prihajajoče decembrske dni. ●

 Neja Podgornik
 Neja Podgornik, Tina Mihelj,
osebni arhiv

Vogrinske jaslice

V župnijski cerkvi sv. Justa na Vogrskem smo tudi lanski božič imeli bogate in prav posebne jaslice, ki so pritegnile pozornost otrok, pa tudi odraslih.

Poleg običajnih figur – Svete družine, ki je bila postavljena v zidan hlevček – so bili prikazani prizori iz vsakdanjega življenja. S hriba z dvema vrstama lepo porezanih in povezanih trt je žuborel potoček. Ob ognju, iz katerega se je kadilo, je počival pastir. Pri ograjenem vrtičku z radičem

je stala pastirica, za sabo pa je imela na vrvi obešeno perilo. Letošnja posebnost je bila podzemna vinska klet s sodom in leseno prešo, v sosednji jami pa sta pastirja kuhala žganje. Ob prazniku Svetih treh kraljev so bile dodane figure Modrih z Vzhoda, ki so se prišli poklonit Detetu.

Za postavitev jaslic so zadnja leta zadolženi starši birmancev in prvoobhajancev. Tokrat so bili na vrsti slednji. S svojimi predlogi, znanjem in izkušnjami jim že vrsto let pomaga **Franko Merkelj**. Idej mu ne zmanjka in rad poskrbi za kakšno novost ali presenečenje. Ob vprašanju, kako bo pa letos, se je samo namuznil. Torej nas čaka spet kaj novega, drugačnega ... •

✍ MŠ
📷 Urban Šuligoj

OPRAVIČILO:

Majdi Šuligoj se v imenu uredništva opravičujemo, ker ob njenem prispevku »Župnija Vogrsko v oktobru« v decembrski številki Občinskega lista ni bil naveden še en avtor fotografije – manjkal je **Sergio Marini**.

✍ uredništvo Občinskega lista

Razstava pravljичne vasi iz lesenih jaslic na Vogrskem

V sodelovanju s **Krajevno skupnostjo Vogrsko** je **Kulturno turistično društvo Vogrsko** med 24. in 28. decembrom pripravilo razstavo pravljичne vasi iz lesenih jaslic priznanega rezbarja **Bojana Ožbota**, člana društva RIRD Solkan.

Posebno vrednost razstavi je dala stalna prisotnost avtorja, ki je obiskovalcem

predstavil svoje delo, tehnike rezbarjenja in zgodbe, ujete v posameznih figurah in detajlih jaslic. Razstavo si je ogledalo približno 200 obiskovalcev, dogodek pa je bil predstavljen tudi v dvominutnem prispevku na POP TV, kar je dodatno prispevalo k prepoznavnosti dogodka in kraja v širši javnosti.

Praznično vzdušje so s svojimi nastopi obogatili člani moške **Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko**, ženske vokalne

skupine **Vogrinke** ter harmonikarja **Maša Šuligoj** in **Rok Vidič**.

Z izvedbo razstave je društvo ponovno potrdilo svojo pomembno vlogo pri organizaciji kakovostnih kulturnih dogodkov ter pri ohranjanju in promociji rokodelske dediščine v lokalnem okolju. •

✍ in 📷 Kulturno turistično društvo Vogrsko

Miklavž je obiskal in obdaril otroke v Bukovici

V nedeljo, 30. novembra, je pri maši v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici župnik **Vojc Žakelj** otrokom povedal, da je izvedel, da pride v petek, 5. decembra, Miklavž v Bukovico.

Otroci so cel teden napeto čakali, da jih bo obiskal dobri mož in jih razveselil z darili. Pred prihodom pa so starši posebej najmlajše otroke opozorili, da morajo biti res pridni, da si Miklavž slučajno ne bi premislil in ne bi obiskal cerkve v Bukovici. Tako smo vsi skupaj dočakali petek in v poznih popoldanskih urah napolnili

cerkev. Najprej je, kakor že mnogo zadnjih let, veroučna skupina iz Bilj odigrala igrico. Tokrat je zgodba pripovedovala o snežni princeski. Prisotni otroci so zelo zavzeto spremljali igrico, saj so se mladi igralci iz Bilj res zelo potrudili. Ko je bilo igrice konec, pa Miklavža ni še bilo in nekateri otroci so zaskrbljeno pogledovali

proti vratom in čakali, kdaj bo vstopil. Da slučajno ne bi šel mimo bukovške cerkve, so ga začeli glasno klicati: »Miklavž, Miklavž ...«. Končno so se vrata odprla, a vstopili so črni parklji in hrupno

koš, je vse prisotne najprej lepo pozdravil, zatem pa odprl svojo veliko knjigo, da preveri, ali so bili otroci iz Bukovice in Volčje Drage pridni. Ker ni dobil nobenih »črnih zapisov«, je otroke pohvalil, a jih vseeno

rožljali z verigami. Otroci so še naprej klicali Miklavža in ta je tako končno prišel. Otroci so si oddahnili in veselo opazovali Miklavža, ki se je počasi z velikim košem dobrot pomikal proti oltarju, spremljali pa so ga angelčki. Ko je odložil svoj težek

vprašal, ali so bili pridni, ali hodijo redno k maši in verouku, ubogajo starše in ne delajo kakšnih lumparij. Ker so otroci na vse pritrtilno odgovorili, se je odločil, da jih bo obdaroval. Posebej pa je pohvalil še člane otroškega zborčka **Kričiči**, ki večkrat pojejo tudi pri maši. Najprej je k sebi povabil najmlajše, zatem pa tudi malo večje otroke, ki so se postavili lepo v vrsto in veselo sprejemali Miklavževa darila. Ko je otroke obdaril, je vse prisotne pozdravil in povedal, da se mu mudi, ker mora obiskati še otroke po drugih krajih. Je pa obljubil, da pride drugo leto zopet v Bukovico, če le bodo otroci še vedno pridni. ●

 in Jože Ropoša

Jaslice v Bukovici

Na božični večer po naših cerkvah odidejo verniki k polnočnici (polnočna maša ali vigilija), kjer jih v spominu na Jezusovo rojstvo pričakajo jaslice.

Cerkveni pevski zbori ob tej priložnosti zapojejo pesem: »Sveta noč, blažena noč, vse že spi, je polnoč ...«. Tradicija praznovanja polnočne maše je k nam v Evropo prišla z vzhoda leta 430. Vendar

je bilo takrat božično praznovanje brez jaslic, saj jih je šele leta 1223 prvi postavil Sveti Frančišek v kraju **Greccio** v Italiji. Sedaj pa si božiča brez polnočnice in jaslic ter okrašenega božičnega drevesca ne znamo predstavljati. Tako so bile tudi v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici ob polnočni maši pred oltarjem postavljene jaslice. Zadnja leta jih postavlja **Domen Cej** skupaj z učenci veroučne skupine. Letos so pripravili postavitev iz dveh delov (levo in desno pred oltarjem) s prehodom na

sredini. Naši najmlajši so si jih ogledali prav od blizu in kar nekaj časa niso mogli odmakniti pogledov od vseh ovčk in drugih živali, pa kmetov, pastirjev, mostov, hribčkov, potokov in seveda hišice z malim Jezuškom ter Jožefom in Marijo. Domen je skupaj z učenci veroučne skupine poskrbel, da je bilo v jaslicah čim več zanimivih detajlov. ●

 in Jože Ropoša

Miklavževanje v Renčah

V pričakovanju obiska svetega Miklavža smo se otroci in otroci po duši v petek, 5. decembra, zbrali v župnijski cerkvi sv. Mohorja in Fortunata.

Po sveti maši so nas bodoči birmanci skupaj z animatorji najprej razveselili s poučno igrico. Spoznali smo Miho in njegovo sestrico Špelo, ki sta ravno kar prišla iz šole. Premamili so ju piškoti, ki so bili namenjeni sosedi, ki je praznovala rojstni dan. Zapletlo se je, ko je domov prišla mama, otroka pa sta se ji zlagala, da piškotov nista pojedla. Situacijo so s skupnimi močmi rešili, ko so se vsi družinski člani odločili poslušati angelčka namesto hudička in se iskreno pogovorili. Po igrici se nam je pridružil sveti Miklavž, ki je vse prisrčno nagovoril in miklavževanje popestril s pesmijo in zvoki kitare, na katero je

zaigral kar sam. Vse prisotne otroke je ob zaključku dogodka obdaril še s simboličnimi darilci. •

 in Župnija Renče

Jaslice v Renčah

V renški cerkvi so nas jaslice spominjale na hude poplave, ki so prizadele Slovenijo konec poletja. Hlevček je bil zgrajen iz opek in imel nedokončano streho,

v bližini pa je bil hudournik. Tudi letos so jaslice postavljali birmanci in njihovi starši, koordiniral pa jih je **Uroš Uršič**. Birmanci so s pomočjo animatorjev birmanske

skupine postavili prizore na stranskih oltarjih, starši pa jaslice ob glavnem oltarju. Mah so prispevale družine birmancev. •

 in Nika Uršič

Prižig lučk v Bukovici

December je mesec pričakovanja in veselja. Prevzame nas s pravljичno čarobnostjo, zaznamuje z druženjem, praznovanjem in obdarovanjem ter s pompoznim slavljenjem, ki mora biti bleščeče, bogato

okrašeno z zelenjem in okraski v udarni rdeči z dodatkom zlate in srebrne.

Tradicionalno, po izročilu in navadah, mora v tem času zadišati po vanilji, klinčkih in cimetu. Na mize je treba postaviti

izbrane jedi, potico, piškote in kuhano vino, po drevesih, hišah in uličnih svetilkah pa razobesiti na desetine in stotine lučk v obliki svetlečih zaves, nizov, zvezd, snežink, sank, jelenčkov ...

Lučke postanejo zvezde temnih decembrskih večerov in noči. In prav s prižigom

lučk, ki se mora v začetku decembra že obvezno zgoditi v skorajda vseh mestih in vaseh, naznamo začetek prazničnega dogajanja.

V **Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga** smo v letu 2025 lučke prižgali 5. decembra. Dogodek smo pripravili pred Kulturnim domom Bukovica. Povezali smo ga z miklavževanjem za otroke, ki je pred začetkom dogodka potekalo v župnijski cerkvi svetega Lovrenca v Bukovici.

Lučke so zasvetile na visoki cedri, ki raste v parku pri kulturnem domu, ob prepevanju božičnih pesmic otrok iz pevskega zborčka **Kričači**, ki kot vsako leto, že tradicionalno sodelujejo na prireditvi.

Dogajanje je popestrila zanimiva postavitev čredice jelenčkov, okrašenih z lučkami, ki so jih iz drevesnih debel naredili domiselni krajanji iz zaselka Lamovo.

Za dobro voljo in preganjanje mraza smo obiskovalcem postregli s toplim čajem in kuhanim vinom ter slanimi in sladkimi prigrizki.

Dogodek je bil dobro obiskan. Morda se je zaradi svetlobe in topline luči, ki poraja pozitivna čustva in dviguje človekovo razpoloženje ter simbolično predstavlja nov začetek, ustvaril prostor za prijetno in sproščeno druženje ljudi. ●

✍️ Tanja Vodopivec
📷 Jože Ropoša, Tanja Vodopivec

Obisk Dedka Mraza v Volčji Dragi

V prazničnem decembru je otroke naših zaposlenih v Volčji Dragi razveselil prav poseben gost – Dedek Mraz.

S svojim prihodom je pričaral nasmeh na obraze najmlajših, ki so ga sprejeli z iskrenim veseljem in radovednostjo ter se z veseljem popeljali z njegovo kočijo. Otroci so mu zapeli pesmice, Dedek Mraz pa jih je obdaril z darilci. Dogodek je potekal v sproščeni in prijetni vzdušju podjetja **Polident**, otroci pa so odnesli domov čudovite spomine. ●

✍️ in 📷 Polident

Čarobni trenutki z Dedkom Mrazom in Božičkom

Po nekaj letih zatišja sta dobra moža v sodelovanju s **KS Bukovica-Volčja Draga** znova prebudila običaj, ki ni prinesel le prazničnega veselja, temveč tudi občutek skupne duše kraja. Dedek Mraz in Božiček sta se vrnila med krajane ne samo kot pravljurna lika, temveč kot nosilca spomina, topline in preprostega človeškega srečanja.

V malce hladnem, sončnem zimskem popoldnevu je rahel vetrič raznašal zvok veselja in novega pričakovanja. Tihi glas zvončkov je odmeval v mehki, skoraj skrivnostni preobleki, kot bi nekdo nežno prebujal pozabljeno zgodbo. Ob spremljavi harmonike (**Timotej**) in trobente (**Tilen**) je cesta pripeljala konjsko vprego, okrašeno z lučmi, ki so v sončnih žarkih risale tople kroge svetlobe. Konji so stopali mirno, skoraj slovesno, kot bi vedeli, da ne vozijo le potnikov, temveč vračajo čas.

Na vozu sta v spremstvu godcev, tetke Zime in Snežinke sedela Dedek Mraz in Božiček, dva simbola različnih zgodb, a povezana v iste želje: prinašati veselje in v vseh nas prebuditi otroka v sebi. In ravno ta želja je v srcih naših najmlajših in vseh mladih po srcu prižgala nasmeh,

pomešane z otroško zadržanostjo sreče, ter prepletla te nežne, otroške srmežljive glasove sreče s smehom odraslih. V očeh starejših je bilo mogoče opaziti nekaj posebnega, tisti tih preblisk, ko se preteklost in sedanjost srečata brez besed.

Vsak postanek je bil dokaz, da običaji nikoli ne izginejo, temveč le čakajo, da jih nekdo ponovno pokliče med ljudi. Šlo je za trenutke bližine. Za občutek, da kraj diha kot skupnost, da se ljudje še vedno znajo srečati, pogledati drug drugega in si brez velikih besed priznati, da pripadamo istemu prostoru in istemu času.

Konjska vprega je v svoji preprostosti nosila posebno simboliko. V svetu, ki se nenehno pospešuje, je njen počasni ritem spominjal, da se najlepše stvari zgodijo takrat, ko si dovolimo zaustaviti korak in si vzeti trenutek za veselje, za srečanje s sosedom, za nekaj, kar je bilo nekoč del nas. Takrat se spomnimo, kako malo je potrebno človeku, da se nariše nasmeh na obrazu, kako lepo je malce pokramljati s sokrajani, zapeti in tudi zaplesati. Da, vse to je bilo darilo tega čarobnega popoldneva, ki se je zapisal nekam tja, med spomine.

V upanju, da se z obuditvijo tega običaja ni vrnil le prazničen dogodek, temveč da se je vrnila nit, ki povezuje generacije, je za Dedka Mraza, Božička in vseh ostalih največje darilo občutek, da skupnost ni le prostor, kjer živimo, ampak zgodba, ki jo skupaj ohranjamo živo.

Ob tej priložnosti bi se celotna ekipa rada zahvalila vsem, ki ste nam s prisrčnim sprejemom in pogostitvijo sporočili, da nam je skupaj lepo, da si radi sežemo v roke in da si želimo druženja. Hvala KS in **Društvu upokojencev Bukovica-Volčja Draga** za vse darove, s katerimi smo delili sladke nasmehi. ●

✍ Irena Rovnan
📷 Jože Ropoša

Božiček in Dedek Mraz sta obiskala Bukovico

V soboto, 20. decembra, ob 17. uri sta dobra moža Božiček in Dedek Mraz obiskala otroke iz občine Renče-Vogrsko v kulturnem domu v Bukovici.

Za čim boljše vzdušje pred njunim prihodom so poskrbeli igralci dramske skupine **Neverjet-ni**, člani **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga** in pevski zborček **Kričači**. Igralci dramske skupine so najprej za vse obiskovalce odigrali igrice Pobegla čarovnica, vmes pa so mladi pevci pevskega zbora Kričači odpeli nekaj pesmi. Otroci so z zanimanjem sledili dogajanju v igrici in vneto sodelovali s čarovnico, ki jim je bila zelo zanimiva. Pozabila je namreč prave čarobne besede in ni uspela izreči nobenega čarobnega izreka, vsi njeni poskusi so se klavrno končali. Bila pa je tudi zelo trmasta in ni hotela nobene pomoči. Ko pa sta na oder prišla Božiček in Dedek Mraz, se ji je z njuno pomočjo vrnila njena moč čaranja. Ampak tu zgodbe še ni bilo konec. Božiček in Dedek Mraz sta sporočila žalostno novico, da nimata daril za otroke, ki so se zbrali v dvorani kulturnega doma v Bukovici. Seveda je bilo to veliko razočaranje za prisotne v dvorani in marsikateri otrok je že pomislil, da ne bodo dobili daril. Tedaj pa je nastalo težavo rešila čarovnica, ki je

skupaj z otroki izrekla čarobne besede: »Čira čara, hokus pokus,« in pričarala kočijo, polno daril. Seveda so bili otroci tega zelo veseli. Zatem sta Božiček in Dedek Mraz povabila vse otroke na oder

in jim podelila darila. Na koncu prireditve pa so članice Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga vse otroke in nastopajoče ter ostale prisotne postregle s sladkimi dobrotami tradicionalne kuhinje naših non, kulturno turistično društvo iz Vogrskega pa je postreglo s toplimi napitki. Otroci iz vseh treh krajevnih skupnosti Občine Renče-Vogrsko so bili zelo veseli zabavne igrice, prihoda Božička in Dedka Mraza, obdaritve in na koncu pogostitve. ●

✍ in 📷 Jože Ropoša

Praznični mesec v znamenju glasbe in druženja, pozdrav novemu letu pa s pristrčnim nastopom

Mali vogrinski godbeniki so s svojimi decembrskimi nastopi obogatili dogajanje v prednovoletnem času in z raznolikim glasbenim repertoarjem razveselili poslušalce.

V četrtek, 11. decembra, je **Šolski pihalni orkester Vogrsko** gostoval na prireditvi ob 60-letnici Osnovne šole Ivana Roba v Šempetru. Najprej je iz orkestra zazvenela Fanfara, ki jo je zaigral trobilski del orkestra in tako slavnostno otvoril pričetek prireditve. V nadaljevanju so se godbenikom pridružile tri mlade pevke, ki so zapele ob spremljavi orkestra. Kot prva je zapela **Maja Fratnik**, ki se je občinstvu predstavila s skladbo Ti si rekla sonce. Zmagovalka 5. pevskega festivala Pojmo (z)godbo **Maša Šuligoj** je zapela znano slovensko popevko V Ljubljano. Kot zadnja pa se je orkestru pridružila še izkušena pevka in bivša osnovnošolka OŠ Šempeter **Mija Istenič**, ki je zapela skladbo Maje Keuc – Zmaji.

Že naslednji dan, 12. decembra, pa je Šolski pihalni orkester Vogrsko zaigral na Podružnični osnovni šoli Vogrsko. Tokrat je bila v ospredju tematika zvonov in zvončkov. Orkester je pod taktirko dirigenta **Nejca Kovačiča** navzočim zaigral praznične skladbe in s tem nastopom zaključil še drugi del glasbenega abonmaja za otroke in mladino v letu 2025.

Pestro in zanimivo glasbeno dogajanje se je na Vogrskem nadaljevalo tudi v naslednjih dneh. V torek, 16. decembra, so v združenem domu nastopili najmlajši. Otroci iz glasbenih uric so se odlično izka-

zali s Pesmico o notah, pri kateri so tudi ritmično izrekli in igrali na male *orffove* instrumente. Ob skladbi Hrestač pa so z naravnim gibanjem publiki prikazali, kako se telesno gibanje povezuje z glasbenim tempom. Lepi so bili tudi individualni nastopi najmlajših učencev godbeniške šole, ki so zaigrali na kljunasto flauto, prečno flauto in tolkala. Za marsikoga od njih je bil to prvi javni nastop, zato so bili nastopajoči še toliko bolj veseli spodbudnih aplavzov. Pevski zbor godbeniške šole pa je za zaključek zapel

še dve pesmici, med katerima je bila tudi vsem dobro znana pesmica o Jelenčku Rudolfu, ki nas je spomnila na bližajoče se decembrske praznike.

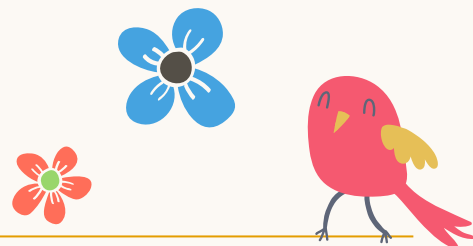
A še preden smo se povsem prepustili praznikom in počitnicam, smo se v petek, 19. decembra, zbrali na skupnem druženju godbeniške šole. Otroci so se zabavali in uživali ob igranju tombole. Zelo zadovoljni so bili tudi ob prejemu dobitkov in praktičnih izdelkov iz srečelova, za katerega so godbeniški šoli prispevali različni donatorji.

Po kratkem predahu so učenci zopet poprijeli za instrumente, pričeli marljivo

vaditi in se pripravljati na nov nastop. V petek, 30. januarja, so tako v združenem domu na Vogrskem kot prvi nastopili učenci tolkal, ki so zaigrali na *cajone*, sledili pa so jim individualni nastopi ostalih učencev, zlasti učencev iz višjih razredov instrumentov. Poslušalci so z zanimanjem prisluhnili zaigranim skladbam, ki so skupaj z verzi o sreči, ki so bili ta večer izrečeni v povezovalnem programu, vse navdali s srčnostjo in velikim zadovoljstvom. Vsi nastopajoči so na tej ustvarjalni

poti pustili lepe sledi, ki še dolgo ne bodo zbledele. ●

 Katja Berdnik in Valentina Gregorič Saksida
 arhiv Godbeniške šole Vogrsko

Glasbeni utrinki Pihalnega orkestra Vogrsko v prazničnem decembru

December je bil za **Pihalni orkester Vogrsko** izjemno pester in glasbeno obarvan, saj so se člani orkestra v prvem tednu meseca predstavili na kar treh različnih dogodkih, ki so povezovali praznično vzdušje, kulturo in sodelovanje.

Prvi decembrski nastop je potekal 4. decembra na Vogrskem, kjer je Pihalni orkester Vogrsko sodeloval pri prižigu lučk **KS Vogrsko**. Člani orkestra so s koračnicami poskrbeli za prijetno vzdušje in obiskovalce popeljali v čaroben december.

Že naslednji dan, 5. decembra, je orkester sodeloval na zaključni slovesnosti Evropske prestolnice kulture GO!2025, ki je potekala v Novi Gorici. Dogajanje se je začelo na Bevkovem trgu, kjer je Pihalni orkester Vogrsko zaigral nekaj koračnic. Poleg njih sta zaigrala še **Prvačka pleh muzika** in **Pihalni orkester Alpacem Anhovo**. Sledila je lična povorka, ki jo je otvoril Pihalni orkester Vogrsko pod taktirko dirigenta **Nejca Kovačiča**. Povorka se je skupaj z ostalima pihalnima orkestroma in **Twirling-mažoretnim društvom Nova Gorica** podala od Bevkovega trga do Trga Evrope. Med povorko je moral vsak orkester izvajati skladbe. Pihalni orkester Vogrsko je svoj nastop zaključil s predajo na Trgu Evrope, kjer se je zaključna slovesnost nadaljevala.

Tretji decembrski nastop je sledil 7. decembra v Biljah, kjer se je orkester kot že nekaj let zapored ponovno odzval povabilu društva Glas Bilje. Občinstvu so se predstavili s tekmovalnimi, zabavnimi

in praznično obarvanimi skladbami. Za popestritev večera je **Maša Šuligoj**, zmagovalka 5. pevskega festivala Pojmo (z)godbo, skupaj z orkestrom zapela zmagovalno skladbo. Za zaključek ni manjkal

niti Radetzky marš, ki ga je orkester izvedel pod taktirko Nejca Kovačiča. ●

 Irena Gregorič
 arhiv PO Vogrsko

Tradicionalni božično-novoletni koncert ponovno napolnil tako bukovško dvorano kot tudi srca poslušalcev

Z glasbo po lestvi življenja

Kot vsako leto je bil tudi lanski 26. december v družbi **Pihalnega orkestra Vogrsko** še posebej prazničen. Orkester je z znanimi melodijami in resnejšimi orkestrskimi skladbami poskrbel za dobro vzdušje, kar sta z nastopom podkrepili še odlični vokalistki.

Tema tokratnega glasbenega večera je bila lestev kot simbol vzpenjanja in spuščanja, napredka in preizkušenj, ki zaznamujejo življenjske poti posameznikov in tudi orkestra. Ta je za tradicionalni božično-novoletni koncert pripravil pester program. Tako smo najprej prisluhnili resnejšemu delu programa, med katerim so člani orkestra pod taktirko dolgoletnega dirigenta **Nejca Kovačiča** zaigrali tudi skladbo, s katero se bodo aprila predstavili na 44. tekmovanju slovenskih godb v Velenju. Potem je občinstvo dodobra ogrela energična pevkva **Nuša Derenda**, ki je ob spremljavi orkestra zapela vsem dobro znane popevke, kot sta Ne kliči me in Čez 20 let.

A Nuša ni bila edina pevkva na odru. S srčnostjo in velikim nasmehom je na oder stopila tudi **Maša Šuligoj**, zmagovalka 5. pevskega festivala Pojmo (z)godbo, ki je potekal novembra v isti dvorani. Tokrat je Maša popevko V Ljubljano zapela ob spremljavi članskega orkestra in ponovno požela velik aplavz občinstva.

Večer, ki ga je povezovala **Martina Arčon**, se je tako približal koncu še z božičnimi melodijami in najbolj slavim kabaretom na svetu, *Can-canom*, prav tako ni manjkal obvezni Straussov *Radetzky*

march. Ker se aplavz občinstva ni nič kaj hitro polegel, je orkester še enkrat zaigral poskočni kankan in s tem zaključil čudovit glasbeni večer.

Koncert je znova potrdil, da orkester ni le glasbeni sestav, temveč pomemben kulturni ustvarjalec naše občine, ki povezuje skupnost in bogati praznične dni. Sporočilo koncerta, kot sta poudarila dirigent Nejc Kovačič in klarinetistka **Irena Gregorič**, je sodelovanje – čeprav naše poti niso vedno ravne, ampak vodijo navzgor in navzdol, kot prečke na lestvi, je pomembno, da upamo, rastemo in se povezujemo. Tudi člani orkestra z dirigentom na čelu grejo pogumno novim izzivom naproti – po svoji lestvi, korak za korakom. ●

✍ Jasna Živec
📷 Cimet studio

Novoletna akademija

Člani **Športnega društva Partizan Renče** smo 11. decembra pripravili tradicionalno Novoletno akademijo, na kateri smo staršem, prijateljem in krajanom predstavili delo in napredek naših članov v iztekajočem se letu.

Na prireditvi so se predstavile vse vadbene skupine od najmlajših, ki šele spoznavajo prve gimnastične prvine, do starejših članov, ki že vrsto let uspešno zastopajo društvo na tekmovanjih, kot tudi državnih prvakov in reprezentantov. S svojimi nastopi so pokazali veliko znanja, poguma in veselja do gibanja, kar je dokaz kakovostnega in predanega dela trenerjev skozi vse leto.

Obiskal nas je tudi Dedek Mraz in z darilci razveselil otroke.

Prireditev smo izvedli na kotalkališču v Renčah v prijetnem in praznično okrašenem ambientu. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo **Kotalkarskemu klubu Renče**, ki nam je omogočil izvedbo prireditve v svoji lepo okrašeni dvorani. ●

✍ Urša Žnidarčič
📷 Edvin Ušaj

Praznični prižig lučk in odprta kuhinja v Renčah

V četrtek, 5. decembra, je v Renčah potekal tradicionalni dogodek prižiga lučk, ki ga je organizirala **Krajevna skupnost Renče** v sodelovanju z **Osnovno šolo Renče**, **Rdečim križem Renče**, **DU Renče** in pa **Društvom KUL-TU-RA Renče**. Dogodek je privabil številne krajanje in obiskovalce, ki so uživali v prazničnem vzdušju.

Letos je prižig lučk potekal nekoliko drugače, in sicer je poleg klasičnega prižiga letošnji dogodek učilnice Osnovne šole Renče spremenil v kuharske delavnice. Iz šole so nam sporočili, da »Tema, ki smo ji letos posvetili največ pozornosti, je bila branje in izvedba kuharskih receptov z namenom popularizacije manj znanih zdravih živil, ki se pojavljajo v šolski (in

domači) kuhinji, pa jih otroci zaradi nepoznavanja odklanjajo«.

Pred Zdravstvenim domom v Renčah smo pripravili pravo praznično dogajanje z omamnimi vonji odprte kuhinje na stojnicah, radoživimi otroki, ki so hrano ponujali in jo tudi radovedno okušali, prijaznimi krajanje in prijetno glasbo. Predstavniki Rdečega križa Renče so pripravili čaj, Krajevna skupnost Renče kuhano vino za odrasle, Društvo KUL-TU-RA Renče pa je

delilo pečen pršut in kruh iz krušne peči. Dišalo pa je tudi po svežih palačinkah, ki so jih peklo strokovne delavke vrtca.

Seveda je bil vrhunec večera prižig lučk na smreki, ki je bila že tradicionalno postavljena pred cerkvijo na placu. Pred mogočno smreko smo vsi prisotni skupaj zapeli praznično pesem in slavnostno prižgali lučke. ●

in Vesna Pahor

Srečanje predstavnikov Renč in Štarancana

Za prijateljstvo, sodelovanje in mir

Tradicionalna novoletna srečanja pobratenih krajev Štarancana in Renč so tudi tokrat potekala v prijateljskem vzdušju. Prebivalci obeh krajev, ki opravljamo različne

zadolžitve v svojih okoljih, si ob novem letu v sproščenem pogovoru izmenjamo izkušnje ter snujemo nove projekte in aktivnosti za prihajajoče obdobje.

Letošnje sodelovanje med krajema smo zaključili s srečanjem, ki je tokrat potekalo v naravnem rezervatu, ki spada pod okrilje Natura 2000, z imenom *Lido di Staranzano* v Štarancanu. Predstavniki renških društev in krajevne skupnosti smo

se na prelepo sončno soboto odpravili v Štarancan. Stiski rok, objemi, prijazne besede in nasmeh na licih so najboljši dokaz, da sta v pobratenje vtakani srčnost in vztrajnost številnih posameznikov, ki svoj prosti čas in energijo namenjajo delavnim srečanjem in ustvarjalnim pobudam, ki jih skupaj načrtujejo in udejanjajo.

Tokratnega novoletnega srečanja se je udeležila številna delegacija pobratene občine z novim županom **Marcom Fragiacomom** s soprogo, svetniki občine in **Saro Paroniti**, ki je zadolžena za stike z Renčami, nekdanjim županom **Riccardom Marchesanom** z ženo in predstavniki ANPI-ja ter **Giorgiom Nogherottom**, predstavnikoma **Odbora 2. junij**, člani **Pro Loca**, predstavniki prostovoljnih krvodajalcev ...

Med zbranimi sta bila tudi predsednik Krajevne skupnosti Renče **Alan Čoha** in član krajevne skupnosti **Domen Gregorič**. Naj omenimo novega predsednika Zveze borcev Renče **Andreja Rusjana**, ki se je prvič udeležil srečanja, in bivšo predsednico Rdečega križa Renče **Rožico Žvanut**, ki skrbi za sodelovanje s prostovoljnimi krvodajalci iz Štarancana. Prisotni pa smo bili tudi **Vesna Pahor**, predsednica Društva KUL-TU-RA Renče, in **Neva Pahor** ter številčna delegacija društva upokojencev iz Renč s predsednikom **Silvom Zornom**.

V prijaznem okolju so se pletli številni pogovori o opravljenem delu in novih zamislih, da bi sodelovanje med krajema še razširili. Sledili so tudi kratek sprehod po obali Štarancana in opazovanje lagune ter prijateljski nagovori prisotnih.

Po izmenjavi novoletnih daril predstavnikov obeh skupnosti je bilo izpostavljeno dobro sodelovanje med krajevnima oz. občinskima upravama, šolskima kolektivoma in učenci obeh krajev, enako med številnimi društvi in organizacijami.

Iz njihovih besed je bilo mogoče razbrati iskreno željo po nadaljnjem sodelovanju, ki naj poteka v obojestransko zadovoljstvo in podporo prizadevanjem za krepitev stikov obeh skupnosti. V nagovorih je bilo čutiti iskreno željo po miroljubnem sožitju med sosednjima narodoma, saj živimo in delamo v svetu, ki ga zaznamujejo zapele in negotove družbene razmere. ●

in [Vesna Pahor](#)

Društvo za podvodne dejavnosti »Soča« je priredilo že 35. tradicionalni Božični potop v reki Vipavi

Na 35. izvedbi Božičnega potopa, ki je potekal 20. decembra, se je pod starim mostom v Renčah zbralo 25 potapljačev iz petih različnih slovenskih potapljaških društev.

Udeležba je bila v primerjavi s prejšnjimi leti dobra, saj nam je bilo naklonjeno tudi vreme. Zaradi takratnega sušnega obdobja je bil vodostaj reke manjši, posledično je bila dobra tudi vidljivost. V mrzlo vodo, ki je imela vsega skupaj le 11 stopinj celzija, so se potopili potapljači, ki so okrasili jelko in se podali v lov za iskanje pršuta. Kot je že v navadi, se je potopa udeležil tudi Božiček, ki je vsem otrokom razdelil sladkarije. ●

in [Društvo za podvodne dejavnosti »Soča«](#)

Božično–novoletna kotalkarska revija

V Kotalkarskem klubu Renče

vsako sezono vstopamo na težko pot vrhunskega športa z visokimi cilji z željo po doseganju čim bolj-ših rezultatov v domačem okolju in na mednarodnih prizoriščih. Obenem pa tudi vseskozi skrbimo za izvajanje naših netekmovalnih aktivnosti. Omogočiti želimo, da je umetnostno kotalkanje dostopno vsem otrokom, torej tudi tistim, ki si želijo le igre in sprostitve. Tako se trudimo polno motivirati vse, ki prihajajo le z željo aktivnega preživljanja prostega časa, in obenem omogočiti vsem tekmovalcem dovolj ur treninga za zagotovitev njihove maksimalne pripravljenosti, bodisi za udeležbo na tekmovanjih, ki se jih udeležujejo kot člani kluba in še posebej kot člani slovenske reprezentance. Prava umetnost je ohraniti ravnovesje med številnimi skupinami otrok, ki tedensko prihajajo k vadbi s tako različnimi cilji.

V preteklih dveh sezonah smo se z rezultati naših najboljših tekmovalcev vrnili v sam vrh evropskega in svetovnega kotalkanja ter tako dosegli del zastavljenih ciljev in uresničitve nekaterih sanj, še posebej tistih glede reprezentančnih uvrstitev. Kar sedem naših tekmovalcev je letos nastopilo za slovensko reprezentanco. Zaradi pozno zaključenih tekmovanj, ki so se jih naše tekmovalke (**Maja Corsi, Zaja Rusjan, Keli Ludvik, Ela Stibilj, Brina Munih, Špela Fornazarič** in

Ester Božič) udeležile kot članice slovenske reprezentance v oktobru in novembru, je ponovno v prvih jesenskih dneh še obstajala bojazen, kako se bomo lahko pravočasno pripravili na uprizoritev naše tradicionalne božično-novoletne predstave, ki jo običajno izvedemo ob zaključku leta in je za vse naše vadeče še kako pomembna. Čisto vsi nestrpnostno pričakujejo revijske nastope in pripravljene so še in še vaditi. To je za vse nas dogodek, s katerim zaključimo naše vsakoletne dejavnosti. Je del sprostitve, brezskrbnosti in dru-

ženja, izjemnega sodelovanja in izmenjave mnenj, potrpežljivosti in strpnosti, predvsem pa krepitev duha in solidarnosti med vsemi akterji.

In kot vedno, ko starši tekmovalcev zaznajo zaskrbljenost članov upravnega odbora in trenerjev, da morebiti letos ne bi bili kos nalogi, ki je bila običajno vsem nam v veselje in ponos, stopijo skupaj in pomagajo po najboljših močeh, da bi le bilo tudi tokrat vsaj tako, kot je bilo vsa leta doslej, če ne še lepše. Tako smo člani upravnega odbora prisluhnili željam otrok, trenerjev, staršev in zvestemu občinstvu, ki je povpraševalo po rezervacijah, in povrnila se nam je naša čudežna energija. Spet smo združili moči in postorili čisto vse, kar je bilo v naših močeh, da smo tudi letos izpeljali naš tradicionalni predpraznični dogodek.

Želja naših otrok je bila uprizoriti nekaj njim ljubelega, njim dobro poznane. In ker v klubu prevladujejo deklice, so prevladale želje po predstavi o princesi. Tokrat smo izvajali pravljico, ki so jo izbrale naše najmlajše članice. Predlagale so moderno pravljico o princesi Moani in tako smo ponovno odplavali v svet Disneyevih princes. Pravljico smo želeli čim bolj približati izvorni vsebini in obenem poudariti temeljne lastnosti glavne junakinje, ki se na svojih poteh sooči s številnimi preizkušnjami in ovirami in jih premaga s svojo notranjo močjo in srčnostjo. Pravljica se odvija v tropskih krajih, kjer se deklica Moana na poti iskanja rešitve za svoje ljudstvo srečuje s težavami, a se kljub nevarnostim, s katerimi se sooča, ne preda, ker verjame, da lahko pomaga svojemu ljudstvu. Prebivalci malega otočka Motunui, ki leži sredi neskončnega oceana, sobivajo mirno in spokojno

v sožitju z morjem, soncem in peščeno obalo, valovi pa jim nežno šepetajo stare zgodbe. Moana, hči otoškega poglavarja, je radovedna in pogumna deklica, ki že od malega čuti poseben klic oceana. Najbolj jo v njeni posebnosti razume njena babica Tala, na otoku znana kot čudakinja. Pleše ob morju, se smeji in pogovarja z valovi ter otrokom pripoveduje legende o boginji stvarjenja Te Fiti in o tem, kako ji je polbog Maui ukradel srce. Nekega dne se nad otokom Motonui razprostre temna senca. Ribe izginejo, kokosove palme začno veneti, zemlja se suši in umira. Babica Tala Moani zaupa, da se prekletstvo širi zaradi ukradenega srca boginje Te Fiti, in Moano opomni na to, da je ocean izbral prav njo, da srce vrne. Tako se Moana

vseh premikov v času predstav. Na podlagi idejnih zasnov kostumov, ki smo jih izdelali starši ob pomoči oblikovalke **Kladije Uršič** skupaj s trenerkami, so se pri šivanju ponovno izkazale mamice in babice, večše sukanja igel. Tako smo kot vedno doslej čisto vse kostume nastopajočih pripravili sami. Da pa je bila uprizoritev še toliko bolj pravljična, je s prelepo osvetlitvijo scene poskrbel naš sokrajan **David Andrej Francky**.

Glavne pravljične osebe so uprizorile naše najuspešnejše tekmovalke. Moano je z vso odločnostjo in energijo odplesala Maja Corsi, ki je kljub omejeni kotalkarski površini publikli pokazala številne zelo zahtevne elemente, ki jih v Sloveniji izvaja le

prispela do Te Fiti, sta se morala spopasti s strašno ognjeno pošastjo Te Ka, ki je v spopadu uničila Mauijev čarobni kavelj in s tem skrhal njegov ponos ter mu pobrala vso moč, tako da je obupal in zapustil Moano. Ta je ostala sama na svoji ladji, ki je bila tokrat izdelana iz pravih bambusovih palic, tako kot v sami pravlji. Moana je s srcem boginje v rokah poslušala veter, ki ji je šepetal dvome. Toda ko je zaprla oči, je zaslišala babičin glas, valove morja in zaznala svoj pogum. Stopila je pred pošast in v njenih ognjenih očeh prepoznala izgubljeno boginjo Te Fiti. Vrnila ji je srce in v trenutku je svet oživel in z njim tudi naše bogato scenografsko ozadje, ocean se je umiril, otok Motonui pa je ponovno zacvetel kot nekoč.

opogumljena odpravi na odprto morje in po težki plovbi najde Mauija na samotnem otoku. Čeprav je ta ošaben in trmast in sprva odkloni pomoč, ga Moana s svojo odločnostjo prepriča, da se ji pridruži na poti na otok Tefiti.

Prikaz ozadja dogajanja in potovanja po morju in obali je bil letos še nekoliko bolj težaven kot v predstavah preteklih let, saj se je scena v ozadju spreminjala, liki so se celo spuščali in dvigovali. Vsa pohvala gre spretnim staršem za zelo lepo izdelavo scenskega dela in tudi brezhibno izvedbo

ona. V mogočnem velikanu Mauiju pa je nastopila članica **Ivana Štrukelj** in uspešno prestala vse napore, ki jih je terjal ples pod veliko masko. Moano in Mauija so na njuni poti najprej napadle majhne kokosove bojevnice, naše najmlajše kotalkarice, ki pa so s svojo številčnostjo, bilo jih je skoraj trideset, in energijo pričarale pravi boj. Njuna pot se je nadaljevala v brlog ogromnega raka Tamatoe, ki sta ga v izjemni velikosti in barvitosti izdelala **Valentina** in **Borut Zorn**, vso težo ogromnega oklepa pa je zelo spretno vozila **Eni Zorn**. Ko sta Moana in Maui končno

Na predstavo so se nastopajoči pridno pripravljali in ob rednih treningih vadbi za revijo posvetili še veliko svojega prostega časa. Ponovno nas je bilo skoraj sto nastopajočih in kot vedno so bili vsi zelo disciplinirani, zato nam je ponovno uspel, po slišnem mnenju obiskovalcev in ljubiteljev umetnostnega kotalkanja, veličasten projekt, za kar si zaslužijo pohvale čisto vsi nastopajoči, njihovi trenerji in ostali akterji (starši in člani upravnega odbora), ki so omogočili, da so bile vse predstave izpeljane brez kakršne koli nevšečnosti. Celotno koreografsko zasnovano in izbor

glasbe sta pripravili trenerki **Sara in Lana Pregelj**. Za pripravo čudovite, pravljичne scene in kostumov smo tako kot vsa leta v jesenskih popoldnevih in večerih strnili moči številni starši mladih kotalkarjev. Zgodba nas je vodila do spoznanja, da je vse mogoče in dosegljivo, če le verjame-mo vase in sledimo svojemu srcu. In temu smo tudi sledili.

Tako kot vsa leta doslej smo tudi letos doživeli izjemen obisk predstav. Prva, predpremierna predstava se je odvijala kot običajno v soboto popoldan. Ob širšem občinstvu je bila namenjena tudi varovancem VDC-jev, ki se nam vedno z veseljem pridružijo in se z nami poveselejo. Na presenečenje in zadovoljstvo vseh nas pa si je že prvo predstavo prišlo ogledat zelo veliko gledalcev, ki so povsem napolnili dvorano. Obiskovalci večerne uprizoritve so prav tako povsem napolnili sedišča in tudi vsa možna stojišča. Enako je bilo v nedeljo popoldan in v ponedeljek, ko smo revijo dvakrat ponovili za otroke nekaterih bližjih osnovnih šol in otroke šol in vrtcev iz Renč, Bukovice in z Vogrskega. Zanimanje šol za ogled predstave je veliko večje od števila naših možnih ponovitev, saj si naši študentje in tudi dijaki daljših odsotnosti od obveznih vaj in pouka ne uspejo izboriti in so tako tudi letos predvidene predstave za naslednjo revijo že povsem razprodane. Več tisoč navdušenih obiskovalcev, prejete številne čestitke obiskovalcev, ki so prišli od blizu in daleč, skoraj sto srečnih in veselih nastopajočih od tretjega do tridesetega leta starosti, to je izkupiček tudi tokratne božično-novoletne kotalkarske revije, ki nas ponovno polni s srečo, ponosom in energijo za nadaljevanje. In sporočilo, ki smo ga z uprizoritvijo želeli posredovati našemu zvestemu občinstvu, je bilo: »Vsak od nas ima svoje sanje, srčne želje, ki nas nežno kličejo. Šele ko smo dovolj pogumni, da jim prisluhnemo, in dovolj drzni, da jim sledimo, nas življenje popelje na čarobno popotovanje,

kjer odkrijemo, kaj si želimo postati. Zato zgrabimo svoje sanje in jih uresničimo v sebi ter delimo dobro.« Srčno upamo, da je vsaj koga izmed obiskovalcev predstave naše sporočilo tudi doseglo.

Nagrade za tekmovalne dosežke v letu 2025

Po običaju smo tudi letos ob zaključku božično-novoletne kotalkarske revije nagradili naše najboljše tekmovalke in njihove trenerje za dosežke, ki so jih dosegli na najvišjih mednarodnih tekmovanjih, ko so zastopali barve Slovenije v tekmovalni sezoni 2025.

Veliki plaketi sta prejeli Maja Corsi in Sara Pregelj. Maja je v zadnjih letih najuspešnejša slovenska tekmovalka, njen najodmevnejši rezultat pretekle sezone je bilo osvojenost sedmo mesto na svetovnem prvenstvu, odlično se je odrezala tudi z osvojenima petima mestoma na finalnem tekmovanju svetovnega *Grand prix International*, ki je potekal v Italiji, in na evropskem prvenstvu. Sara je glavna trenerka v Kotalkarskem klubu Renče, skrbi za Majin razvoj in izjemno rast vseh mlajših tekmovalk in je nekako najbolj zaslužna za vse njihove dosežke, ko so na zadnjem državnem prvenstvu skupaj

osvojile kar deset zlatih, tri srebrne in štiri bronaste kolajne. Obenem je v zadnjih letih vedno imenovana tudi za glavno trenerko slovenske reprezentance na najvišjih mednarodnih tekmovanjih.

Srednje plakete so prejele trenerke Lana Pregelj, **Nika**

Petelin, Kaja Arčon in trener **Marko Pelicon** za pripravo tekmovalk skozi celo tekmovalno sezono in njihovo spremljanje na tekmovanjih.

Male plakete so prejele tekmovalke za uvrstitev v slovensko reprezentanco in nastop na svetovnem pokalu *Grand prix International* ter na Pokalu Evrope, in sicer Keli Ludvik, Ela Stibilj, Ester Božič, Zaja Rusjan, Brina Munič in Špela Fornazarič v kategoriji starejših in mlajših deklic. Malo plaketo je prejela tudi trenerka **Giulia Lodolo**, ki prihaja iz zamejstva in prenaša posebne veščine nove discipline *solo dance* tudi našim najmlajšim tekmovalkam, za kar smo ji zelo hvaležni.

Zahvale za izjemno delo z mlajšimi člani našega kluba, ki v velikem številu prihajajo k vadbenim uram, so prejele tudi trenerke **Urška Furlani, Lia Dobrila, Kaja Bizjak, Tina Uršič** in **Ajda Pahor**. Zahvala je bila izrečena tudi našima članoma **Janu** in **Tamari Kerševan**, ki redno delujeta v sodniških vrstah Zveze kotalkarskih športov Slovenije. ●

 Kotalkarski klub Renče
 Matjaž Bizjak, Bogo Rusjan

Marčevska operativna vaja v PGD Renče-Vogrsko

V nedeljo, 1. marca, zjutraj smo imeli v **PGD Renče-Vogrsko** obsežno mesečno operativno vajo.

Na prvi točki smo simulirali gašenje obsežnejših gozdnih požarov s taktiko postavljanja različnih cevovodov. Najprej smo uporabili taktiko polaganja D cevi in sprotno gašenje, ki je uporabna pri manjših požarih in na manjših razdaljah. Pri drugem scenariju smo uporabili taktiko polaganja primarnega C voda, ki ima debelejšo cev, iz nje pa gasilci vejasto razpeljejo tanjše D cevi. Ta se uporablja pri požarih, kjer je potrebno postavljati daljše cevovode (nad 350 m) in se lahko izvajata gašenje in sanacija požarišča na več mestih hkrati, saj nam debelejša cevi omogočajo več pretoka in manjše padce tlaka. Takšna taktika se je uporabljala pri gašenju požarov na Krasu v letih 2022 in 2024. Zato smo se v lanskem letu opremili z dodatno opremo za polaganje dolgih linij pri gašenju gozdnih požarov.

Na drugi točki smo ponovili pravilne postopke pri vstopanju v goreč prostor,

poudarek je bil na skrbi za osebno varnost. Vstopanje v prostor, iz katerega se valijo vroče črne dimne mase in švigajo ognjeni zublji, velja za enega izmed najbolj nevarnih nalog, ki jo izvajajo gasilci na požarnih intervencijah. Če se ne upošteva taktičnih postopkov, lahko pride do hudih poškodb. Poleg osebne gasilske zaščitne opreme je za izvajanje notranjega gašenja in reševanja obvezna uporaba izoliranih dihalnih aparatov (IDA), brez katerih si vstopa v prostor sploh ne moremo predstavljati. IDA nam omogočajo dihanje čistega in hladnega zraka iz tlačne posode (300 bar) na hrbtu, ki je s cevnimi in reducirnimi sistemi povezana z masko. Zato sta bila v drugo vajo vključena tudi nameščanje in uporaba IDA. Glede na to, da pri vstopanju v prostor, napredovanju po vročem prostoru in gašenju žarišča uporabljamo različne curke (vstopni curek, curek za oceno temperature, curek za ohlajanje prostora, razpršen curek, curek za gašenje in curek za razbijanje žarišča), smo v to vajo vključili tudi obnovitev znanja o poznavanju in uporabi curkov.

V zaključni vaji smo poizkušali čim bolj realno uprizoriti scenarij kompleksnejšega požara na objektu, ki se tekom intervencije spreminja in razvija. Da so se gasilci lahko bolj živeli v vajo, smo uporabili različne rekvizite, s katerimi smo simulirali realnost požara (dimne bakle, požarni sodi, naprave za tvorjenje dima itd.). Vaja ni zajemala samo gašenja požara, ampak tudi reševanje ponesrečencev v različnih okoliščinah.

Namen vaje je bil dosežen. Predstavili smo nove taktične postopke, obnovili smo nove taktične postopke, obnovili znanja, preverili operativno pripravljenost enote in vpeljali nove operativne člane. Pri tem gre zahvala vsem 20 gasilkam in gasilcem, ki so si vzeli čas in se vaje udeležili.

Mesečne vaje se bodo nadaljevale tekom celega leta, s tem da se bosta scenarij in tematika spreminjala. Manjše vaje pa se izvajajo ob sredah. Sreda popoldne se je v PGD Renče-Vogrsko uveljavila kot društveni dan, takrat se izvajajo redna vzdrževalna dela opreme, orodij in vozil, čiščenje osebne opreme ter tedensko vaje in druženje.

Vajo smo zaključili s prijetnim druženjem na popoldanskem pikniku, kjer je predsednik poskrbel, da nismo ostali lačni.

Drage občanke in občani, naj vas povabimo, da se vključite v operativno enoto in pripomorete pri nudenju pomoči v nesreči. Potrebujemo nove operativne člane, zato ste vsako sredo vabljeni v gasilski dom v Renčah. Vsi, ki vas zanima gasilstvo ali še niste bili pri nas, vas vabimo na ogled gasilskega doma.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč«.

 Miha Arčon, namestnik poveljnika PGD Renče-Vogrsko
 arhiv PGD Renče-Vogrsko

Tekmovanja mladine v PGD Renče–Vogrsko

V Dornberku je v organizaciji **PGD Dornberk** potekalo tekmovanje »Kviz gasilske mladine GZ Goriške 2026«. Sodelovalo je 35 ekip iz šestih gasilskih društev GZ Goriške v treh kategorijah (pionirji, mladinci in gasilski pripravniki).

Iz **PGD Renče-Vogrsko** so sodelovale štiri ekipe. Pionirji/ke so dosegli sedmo in dvanajsto mesto, mladinci/ke četrto mesto ter gasilci/ke pripravniki/ce prvo mesto. Tekmovalcem iskreno čestitam. Za dosežene dobre rezultate se zahvaljujemo vsem mentorjem PGD Renče-Vogrsko, posebej pa **Patriciji Simčič** za celoletno vodenje gasilskega krožka. Zahvala gre tudi **CZ Občine Renče-Vogrsko** za izposojlo kombija za prevoz otrok. •

 in PGD Renče-Vogrsko

ZAHVALA

**Spoštovani občanke in občani
Občine Renče-Vogrsko**

Iskreno se vam zahvaljujemo za
prostovoljne prispevke
ob prejetju naših koledarjev za leto 2026.
Sredstva bomo namenili za vzdrževanje
gasilskega doma
in nabavo nove gasilske opreme.

Gasilke in gasilci PGD Renče-Vogrsko

Praznovanje 50-letnice Društva upokojencev Renče

V soboto, 24. januarja, je **Društvo upokojencev Renče** praznovalo 50-letnico obstoja. V domači kulturni dvorani se je zbralo približno 200 članov društva. Prireditev se je začela s kulturnim programom, v katerem je najprej nastopil zbor **Provox**, zatem učenci **OŠ Renče**, vmesne točke sta napolnila mladi kitarist **Maj** in **dramska skupina Zarja**. Celoten program je povezoval simpatični **Gregor Arčon**. Med govorniki sta bila predsednik PZDU SP Nova Gorica **Zlatko Martin Marušič**, ki je istočasno predal plaketi predsedniku DU Renče **Silvestru Zornu**, in župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**.

Društvo upokojencev Renče je bilo ustanovljeno kot podružnica DU Volčja Draga leta 1963, leta 1975 pa je postalo samostojno društvo. V vseh teh letih se je v društvu zvrstilo kar nekaj generacij. Člani so bili vedno povezani. Glavne dejavnosti so bile najprej druženja in organizacije izletov. Z leti so se spreminjale in dopolnje-

vale še druge dejavnosti. Društvo je najprej delovalo v prostorih starega zadržnega doma. Z njegovo preureditvijo pa je društvo dobilo nov, moderen prostor, primeren za delovanje članov društva. Z leti

so se začele razširjati še druge dejavnosti. Sedaj društvo sodeluje v programu »Starejši za starejše«, nadalje ima razne delavnice ročnih del, klekljanja, igranja kart, reševanja križank. Občasno imajo tudi razna predavanja in sodelujejo s Simbiozo. Redno skrbijo za tedensko telovadbo in plavanje v novogoriškem bazenu. Sodelujejo tudi z učenci Osnovne šole Renče. Med pomembne naloge pa sodijo enodnevni izleti in v maju večdnevni izlet oz. letovanje. Ekipno delo je odraz dobrotelosti in druženja dobro mislečih

upokojencev. Ker leta tečejo in s tem se od nas poslavljajo tudi naši člani, vabimo v naše vrste mlade upokojence, ki naj s seboj prinesejo svežino, delavnost, nove ideje in veliko dobre volje.

Po zaključenem kulturnem programu so se prisotni zadržali še ob ponujenih prigrizkih, pijači in kar je najbolj pomembno – druženju in dobri volji. ●

 in [Društvo upokojencev Renče](#)

Razstava v Vipavskem Križu

PZDU Severne Primorske in **Društvo upokojencev Ajdovščina** sta 17. januarja v galeriji v Vipavskem Križu organizirala pokrajinsko rokodelsko razstavo.

Na razstavi so s svojimi izdelki sodelovale tudi naše pridne in marljive upokojenke, in sicer **Slavica Kante**, **Angelca Mikluš**, **Marija Zorn**, **Marlena Šušmelj** in **Gabriela Likar**.

Sama otvoritev je začela ob 16. uri z bogatim kulturnim programom. Razstava je bila na ogled do 26. januarja in je bila zelo dobro obiskana. ●

 in [Društvo upokojencev Renče](#)

Naravoslovni dan valovanje: Tehniška gimnazija Nova Gorica in OŠ Renče

V petek, 19. decembra, smo dijaki četrtega letnika Tehniške gimnazije Nova Gorica in tudi nekdanji učenci OŠ Renče **Maj Mozetič, Vid Lukežič** in **Luka Ušaj** organizirali in vodili fizikalne delavnice za učence 7. razreda **OŠ Renče**. To priložnost smo tudi izkoristili, da smo učenec predstavili Šolski center Nova Gorica s poudarkom na programu tehniške gimnazije.

V štirih letih izobraževanja na tej gimnaziji smo pridobili veliko znanja na vseh področjih, še posebej pri tehniških predmetih. V drugem letniku smo si izbrali eno izmed treh strokovnih področij, ki so takrat obstajala na tehniški gimnaziji, in sicer strojništvo, elektrotehniko ali računalništvo. V letošnjem šolskem letu 2025/26 pa bodo bodoči dijaki lahko izbirali med štirimi strokovnimi področji, ker se tem trem področjem dodaja tudi naravoslovno področje z maturitetnim predmetom biotehnologija.

Prednost naše gimnazije je ta, da se pri strokovnih predmetih poleg teorije obravnava tudi veliko praktičnih primerov. Dijaki smo posebej veseli novega strokovnega predmeta v tretjem letniku, kjer teoretično znanje uporabimo pri izdelavi samostojnega izdelka po lastni izbiri (električno kolo, samohodna kosilnica, ultralahko letalo ...).

Šolanje na Tehniški gimnaziji Nova Gorica vključuje tudi razne športne in kulturne dneve, vsakoletno ekskurzijo v tujo državo ter tudi druženje in učenje z vrstniki v Rimu, Budimpešti, Linzu, ker smo akreditirana šola v okviru projekta Erasmus+.

Za sedmošolce OŠ Renče smo pripravili dve delavnici. Vsebinska delavnic je zajemala več področij fizike. V prvi delavnici so učenci izvajali poskuse, ki so zajemali valovanje na vrvi, vzmeti, enobarvno lasersko svetlobo, belo mavrično svetlobo in različne vrste slik, ki nastanejo na vbočenem in izbočenem zrcalu ter na zbiralni in razpršilni leči. Druga delavnica je zajemala poskuse z zvokom. Vsebinska obeh delavnic je zajemala teoretični del z

razlago in delovnimi listi ter praktični del, kjer so tudi sami učenci izvedli fizikalne eksperimente.

V prvi delavnici smo začetni poskus izvedli z nihajočim lončkom, ki je bil napolnjen s peskom in je imel na dnu luknjico. Padajoči pesek iz lončka na papir, ki smo ga vlekli pod lončkom, je izrisal sled v obliki vala.

Pri naslednjem poskusu smo naredili kitaro z eno struno in preučevali njeno nihanje. En konec vrvice smo privezali na brnač, ki je udarjal po vrvi s frekvenco 50-krat v sekundi, drugi konec pa smo držali napet z določeno silo. Videli smo, da nekateri delčki vrvice mirujejo, drugi pa zelo nihajo.

V poskusih, ki so sledili, so učenci gledali sami sebe v ukrivljenem zrcalu. Kot ukrivljeno zrcalo nam je služila kovinska skleda za sadje. Ko so se učenci pogledali v vbočeno zrcalo, so se glede na oddaljenost od zrcala videli ali obrnjeni na glavo ali pa povečani in pokončni. Če so skledo obrnili, so se opazovali v izbočenem zrcalu. Takrat pa so bili pomanjšani.

Podobne poskuse smo izvedli z zbiralno lečo, kjer so učenci opazovali sliko sošolca, ki je stal pri oknu. Lečo so postavili med sošolca in steno. Ob pravi izostritvi žarkov so na steni videli sliko sošolca, obrnjenega narobe, kot bi naredil stojo na glavi.

Za konec smo usmerjali curek zelene laserske svetlobe skozi zelo majhne luknjice (kot zelo prosojne zavese), ki se je razdelil na veliko manjših pik.

Enako smo naredili tudi z belo svetlobo, iz katere je nastala mavrica.

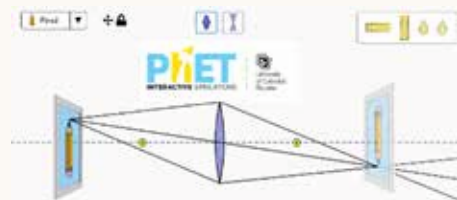
V delavnici, ki je zajemala poskuse iz zvoka, smo izmerili, kako hitro potuje zvok po zraku. Poskus smo izvedli tako, da je prvi učenec (prostovoljec) na eni strani zamašil cev in drugi je v cev plosknil. Mikrofon, ki je bil nameščen na odprtem delu cevi, je zaznal prvi plosk in nato še odbiti plosk, ki je potoval do konca cevi, se tam odbil ter pripotoval na izhodišče. S programom, ki ima zelo natančno štoparico, smo izmerili čas med ploskom in njegovim odbojem. Izmerili smo tudi dolžino cevi in iz podatkov izračunali, da se zvok širi s hitrostjo 340 m/s.

Z učenci smo si ogledali tudi kratke posnetke, kjer se letalo giblje hitreje od zvoka in doseže preboj zvočnega zidu ter kako lahko s pravo zvočno frekvenco kozarec zavibrira in se celo razbije.

Poskuse smo zaključili ob uporabi programa PhET Interaktivne simulacije, ki ga je postavil in financiral Nobelov nagrajenec fizik Carl Wieman in je brezplačen izobraževalni vir.

Ob koncu obeh delavnic so učenci igrali kratek kviz *Kahoot*, kjer smo jih preverili,

koliko so se naučili. Videli smo, da so bili učenci zelo navdušeni nad naravoslovnimi delavnicami in so se tudi veliko naučili.

Maj Mozetič, Vid Lukežič in Luka Ušaj,
Tehniška gimnazija Nova Gorca
 arhiv Tehniška gimnazija Nova Gorca

O isti temi pa so naši sedmošolci zapisali ...

Naravoslovni dan valovanje

V petek, 19. decembra, smo imeli učenci 7. razredov naravoslovni dan. Obiskali so nas trije nekdanji učenci naše šole – **Vid Lukežič**, **Maj Mozetič** in **Luka Ušaj**, ki so danes dijaki Tehniške gimnazije Nova Gorica. Pod mentorstvom profesorice **Mirjam Pirc** so nam predstavili različne poskuse s

področja valovanja. Razdelili smo se v dve skupini, ena je raziskovala zvok, druga pa ostala valovanja.

Poskusi so bili zelo poučni, saj smo ob njih lažje razumeli razlago. Najbolj zanimivo pa je bilo, da smo poskuse lahko izvajali tudi učenci sami. Pri tem smo se veliko naučili, kar smo dokazali z reševanjem kviza ob koncu naravoslovnega dne.

Ugotovili smo, da je fizika lahko zelo zanimiva. Veseli smo, da so si bivši učenci naše šole vzeli čas in nam predstavili svet valovanj na tako zanimiv in razumljiv način.

Nina Janjilović in Tia Štimnikar, 7. b razred OŠ Renče
 arhiv OŠ Renče

Bralni tabor na OŠ Renče in odprta kuhinja

Letošnji Bralni tabor smo na **OŠ Renče** pripravili že petnajstič zapored. Gre za edinstveno obliko neformalnega učenja z namenom krepitve socialnih veščin. Tema, ki smo ji letos posvetili največ pozornosti, je bila branje in izvedba kuharskih receptov z namenom popularizacije manj znanih zdravih živil, ki se pojavljajo v šolski (in domači) kuhinji, pa jih otroci zaradi nepoznavanja odklanjajo.

Na dejavnost se je prijavilo 96 učencev od 6. do 9. razreda, ki so se razdelili v 12 delavnic. Te smo vodili večinoma strokovni delavci šole, pridružili pa so se nam tudi upokojenci in nekdanji učenci naše šole. Posebno vrednost so dodali še vrtčevski otroci in strokovne delavke vrta.

Tako so se učilnice spremenile v kuharske delavnice,

od koder je zadišalo po čokolatinih iz čičerike in dateljnov, falaflu, ajdovih žepkih s prosom, solati s kvinojo in piščancem,

čokoladnih piškotih z banano in ovsenimi kosmiči, rafaello in kokosovih kroglicah, hitrem zajtrku z ajdovo kašo, granoli iz pire, prosa in ajdovih kosmičev, *brownijih* iz sladkega krompirja, mafinij iz ajdove in pirine moke, fižolovi in tunini roladici ter medenjaki. Dišalo pa je tudi iz vrtca, kjer so otroci, starši in strokovne delavke vrtca pekli piškotke in okraševali vrtec.

Po dobrih dveh urah smo svoje dobrote pripravili za transport in dogajanje se je preselilo na trg, kjer smo skupaj s **Krajevno skupnostjo Renče** pripravili pravo praznično sejensko dogajanje z omamnimi vonji odprte kuhinje na stojnicah, radoživimi otroki, ki so hrano ponujali in jo tudi rado vedno okušali, prijaznimi krajanji in prijetno glasbo. Predstavniki **Rdečega križa Renče** so pripravili še čaj in Krajevna skupnost Renče kuhano vino za odrasle, predstavniki **Društva KUL-TU-RA Renče** so delili pečen pršut, dišalo pa je tudi po svežih palačinkah, ki so jih peklo strokovne delavke vrtca.

Udeleženci dogajanja so radodarno prispevali v skrinjice za Šolski sklad in zbralo se je kar 781 evrov, s čimer bo Šolski sklad pomagal marsikateri socialno ogroženi družini našega zavoda.

Vrhunec večera je bil kulturni program, ki so ga pripravili mlajši učenci naše šole s

strokovnimi delavkami. Zbrane sta pozdravila predsednik Krajevne skupnosti **Alan Čoha** in v. d. ravnateljice OŠ Renče **Tjaša Petrovčič**. Prav ob koncu pa smo se vsi preselili pred mogočno smreko, ki je bila postavljena sredi trga v Renčah, ter skupaj – otroci, starši in drugi obiskovalci dogodka – pod taktirko vzgojiteljice našega vrtca **Nataše Štremfelj** ob glasbeni spremljavi zapeli pesem Želimo vam srečen praznik.

Po dogajanju na trgu smo strokovni delavci učence pospremili v šolo na večerjo. V nadaljevanju so si učenci v učilnicah pripravili ležišča s spalnimi vrečami, podlagami za

spanje, medvedki in družabnimi igrami. In šolska stavba je zaživela drugače. Postala je prostor pogovorov, igranja, smeha, sodelovanja ... in ko je noč že čisto zares dobila svojo pozno podobo, tudi spanja. Z učenci je prespalo tudi osem strokovnih delavcev.

Naslednje jutro je bilo treba spalne prostore ponovno spremeniti v učilnice, zaspale otroke po slastnem zajtrku, kjer so nas kuharji razvajali celo s sveže pečenimi rogljički, pa spremeniti nazaj v šolarje. Vsem skupaj je uspelo. Pred nami je bil nov dan – tehniški dan – in v dobrem sodelovanju smo našo šolo spremenili v zimsko pravljico.

Bralni tabor nam je uspel zaradi dobre volje in veliko truda vseh posameznikov, posebej pa bi se radi zahvalili tudi donatorjem (GEA produkt, Kele&Kele, Polavček, Bimed in Pečjak) za darovane sestavine, s katerimi smo pripravili slastne dobrote. Z našo šolsko kuhinjo smo se dogovorili, da bomo preizkušene jedi postopoma uvedli tudi na jedilnik šolske kuhinje.

Bralni tabor in tehniški dan sta nas uvedla v praznično decembrsko dogajanje, ko smo vsem zaželeli, naj lepi občutki in dobre misli veljajo vse leto. •

 Mojca Saksida
 arhiv OŠ Renče

Srčnost, ki bogati šolo in odpira vrata znanju

Osnovna šola Renče je majhna šola, kar ima svoje prednosti, hkrati pa tudi številne izzive. Eden večjih so zagotovo finančne zmožnosti, saj si pogosto ne moremo privoščiti enake količine in kakovosti učnih pripomočkov, kot jih premorejo večje šole. Stiska se velikokrat začne že pri naročanju osnovnega materiala, s katerim bi učenci lahko nemoteno razpolagali pri pouku.

Ne zgodi se redko, da učitelji sami krijemo stroške za papir, lepilo, lepilni trak, barvice, namizne igre ali knjige – vse z enim samim ciljem: učencem omogočiti čim bolj kakovosten, ustvarjalen in spodbuden učni proces. Tudi starši se danes zelo dobro zavedajo, da šola žal že dolgo ni več povsem brezplačna. Kakovostni učni pripomočki so dragi, stroški pa tako hitro udarijo po domači denarnici.

V zadnjih letih učitelji vse pogosteje opozarjamo tudi na slabšo bralno pismenost učencev. Strokovnjaki poudarjajo, da je z njenim razvojem treba začeti zelo zgodaj – že pri najmlajših. Bralna pismenost ni pomembna le za branje samo, temveč vpliva na razvoj besedišča, razumevanje navodil, izražanje misli, zbranos, domišljijo, kritično mišljenje in samozavest otroka. Je temelj za uspešno učenje pri vseh predmetih in za kasnejše vključevanje v družbo.

Prav zato smo se v drugem razredu odločili ustvariti prijeten, topel in lepo opremljen bralni kotiček. Morda se komu zdi nepomembno, a izkušnje vemo, da lahko že udobna blazina za sedenje in privlačna knjiga pri otroku zelo hitro vzbudita – in tudi ohranita – zanimanje za branje.

Na naši šoli imamo tudi precej otrok priseljencev, ki se v šolski sistem vključujejo v drugem, tretjem razredu ali celo kasneje. Zanje so še posebej dragocene prav knjige za najmlajše: z velikimi tiskanimi črkami, kratkimi besedili in bogatimi ilustracijami. Takšne knjige otrokom tujcem omogočajo lažje usvajanje osnov slovenskega jezika, hkrati pa jih nevede spodbujajo k razvoju bralne pismenosti.

Pri uresničevanju teh ciljev nam je že v času pred novim letom na pomoč priskočilo več srčnih podjetij in trgovin, ki so pokazali izjemno razumevanje za pomen izobraževanja in razvoja otrok. Podjetje **Dipo Nova Gorica** nam je doniralo vrhunske, izjemno udobne stole in omarice, s katerimi smo opremlili kar dva bralna kotička – enega v šolski knjižnici in enega v učilnici drugega razreda. Poleg tega so nam omogočili zelo velikodušen popust, zahvaljujoč kateremu smo lahko kupili še dve veliki in udobni vreči za sedenje. Trgovina **TEDI Nova Gorica** in podjetje **Bolton Adriatic** sta prispevala obilico ustvarjalnega materiala – škarje, svinčnike, radirke, lepila, papir, flomastre, barvice in še mnogo drugega. Z njimi lahko učenci ustvarjajo, razvijajo fino motoriko, domišljijo in veselje do dela. Iz prakse lahko kot primer povemo, da že en komplet barvnega papirja za približno 5 evrov našim najmlajšim omogoča ustvarjanje več mesecev. Iskrena zahvala gre tudi podjetju **Grafika Soča**, ki nam je podarilo večjo količino kakovostnega papirja. Kar njim morda ni več prišlo prav, je za našo šolo izjemno dragoceno, še

posebej zato, ker nam je trajnostno ravnanje in recikliranje zelo blizu. Veliko veselje nam je prinesla tudi donacija trgovine **Spar Šempeter pri Gorici**, ki je prispevala 200 evrov za nakup šolskega materiala za ustvarjanje. Z njihovo pomočjo smo lahko učencem zagotovili dodatne pripomočke za likovno in ustvarjalno delo ter s tem še obogatili vsakdan v učilnicah. Prav tako se iskreno zahvaljujemo trgovini **Interspar Nova Gorica**, kjer so nam podarili prekrasne knjige in slaščice za naše učence. Z njihovo pozornostjo smo šolo dodatno obogatili in otrokom polepšali zadnje tedne pred božično-novoletnimi počitnicami. Zahvala gre tudi trgovini **Eurospin Nova Gorica**, založbi **Mladinska knjiga** in založbi **Rokus**, ki so z velikodušno donacijo knjig poskrbeli, da so bralni kotički dobili nove, čudovite knjige. Te bodo še mnogim generacijam učencev pomagale razvijati ljubezen do branja in krepiti bralno pismenost.

Vsem naštetim podjetjem, trgovinam in posameznikom se iskreno zahvaljujemo. Vaša pomoč ni le materialna – je sporočilo, da vam je mar. Da razumete pomen znanja, branja in spodbudnega učnega okolja. Da ste pripravljeni prispevati del sebe, svojega časa in sredstev, da bi našim najmlajšim omogočili kar se da najboljše pogoje za rast, učenje in prihodnost.

Hvala, ker z nami soustvarjate zgodbo srčne in povezane skupnosti. •

 Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče
 arhiv OŠ Renče

Obisk Ljubljane

V četrtek, 18. decembra, smo se učenci **OŠ Renče**, ki obiskujemo izbirne predmete turistična vzgoja, filmska vzgoja, šola plus in italijanščina, z avtobusom odpravili v Ljubljano. Okrog 8.30 smo prispeli pred **OŠ Prežihovega Voranca**, kjer so nam vrstniki pripravili kratek nastop in malico. Razdelili smo se v štiri skupine in sledil je ogled Ljubljane, ki so ga vodili učenci omenjene šole.

Odpravili smo se mimo SNG Opera in balet Ljubljana na Kongresni trg, kjer smo si ogledali repliko kipa Emonca. To je nagrobni kip še iz rimskega časa, izdelan iz bronca. Pot smo nadaljevali mimo Uršulinske cerkve, Univerze v Ljubljani, ki je najstarejša univerza v Sloveniji, in Slovenske filharmonije do Šuštarkega mostu. Od tu smo se povzpeli na Ljubljanski grad, s katerega imamo zelo lep razgled na mesto. Učenci so nam predstavili tudi kip Valentina Vodnika, prvega slovenskega posvetnega pesnika, Mesarski most, Robbov vodnjak, Mestno hišo in Tromostovje, ki vodi do Prešernovega trga. Tu smo lahko videli kip Franceta Prešerna, Frančiškansko cerkev, maketo mesta in Hauptmannovo hišo, poimenovano po Adolfu Hauptmannu, nekdanjemu trgovcu z barvami. Sledilo je kosilo. Po kosilu smo odšli v Narodni muzej Slovenije, kjer smo izvedeli in videli veliko zanimivega, med drugim tudi originalni kip Emonca.

Po končanem ogledu v muzeju se je naš zanimiv dan v Ljubljani in s tem tudi druženje z učenci z OŠ Prežihovega Voranca zaključilo. Upam, da ga bomo še kdaj ponovili.

 Lija Špacapan, 9. a

Ekскурzija v Ljubljano

V četrtek, 18. decembra, smo se učenci izbirnih predmetov FVZ, ITA, šola plus in turistična vzgoja odpravili na ekskurzijo v Ljubljano.

Z avtobusom smo se odpeljali do OŠ Prežihovega Voranca. Učenci so nas tople sprejeli in nam uprizorili gledališko igro. Nato smo še pojedli malico in odšli na teren. Po skupinah so nas vodili osnovnošolci z OŠ Prežihovega Voranca. Sprehodili smo se po mestu in medtem opazovali SNG Opera in balet Ljubljana, kip Emonca,

Kongresni trg, na katerem smo opazili baročne zgradbe, Vodnikov trg, Mesarski most, Šuštarke most in Tromostovje. Povzpeli smo se na Ljubljanski grad in tam smo imeli kratek odmor za malico. Po dolgem času hoje smo imeli prosti čas, ki smo ga izkoristili na različne načine. Nekateri učenci so tudi intervjuvali za Radiotelevizijo Slovenija. Kasneje smo se sprehodili po Jakopičevem drevoredu. Pred odhodom domov smo imeli voden ogled razstave »Arheologija pa te fore« v Narodnem muzeju Slovenije. S težkim srcem smo se odpravili domov.

Iz Ljubljane smo se vrnili polni novega znanja, lepih občutkov in v upanju, da to ekskurzijo ponovimo.

 Eneja Gorkič, Zala Špacapan in Tisa Turel, učenke 7. a razreda

Dan v Ljubljani

V četrtek, 18. decembra, smo učenci izbirnih predmetov filmska vzgoja, šola plus, turistična vzgoja in italijanščina odšli na ekskurzijo v Ljubljano. Ko smo prišli, so nas tople sprejeli učenci Osnovne šole Prežihovega Voranca. Najprej so nam pripravili kratek kulturni program in manjšo pogostitev.

Odpravili smo se na ogled po Ljubljani. Vodili so nas učenci OŠ Prežihovega Voranca. Najprej smo videli SNG Opera in

balet Ljubljana, nato pa smo se sprehodili do Kongresnega trga, kjer smo videli kip Emonca, ki je bil emonski nagrobni kip. Šli smo tudi skozi park Zvezda mimo Uršulinske cerkve, Univerze v Ljubljani in Slovenske filharmonije. Sprehodili smo se čez Šuštarke most, kjer so včasih čevljarji prodajali in izdelovali čevlje. Potem smo šli na Ljubljanski grad, kjer je lep razgled na celo mesto. Ogledali smo si kip Valentina Vodnika in pokrito tržnico. Učenci so nas peljali tudi do Mesarskega mosta, Robbovega vodnjaka in Mestne hiše. Pot smo nadaljevali po Tromostovju do Prešernovega trga, kjer smo videli kip Franceta Prešerna, nad katerim je njegova muza. Na trgu smo videli tudi Frančiškansko cerkev Marijinega oznanjenja in božično smreko.

Po kratkem odmoru za kosilo in intervjuju za RTV Slovenija smo se odpravili do Narodnega muzeja Slovenije, kjer smo videli kip Emonca, egipčansko mumijo, najstarejšo koščeno piščal iz jame Divje babe, vaško situlo, veliko mečev in drugih arheoloških najdb.

Po dolgem dnevu smo se odpravili domov. Skupaj smo preživeli en lep, zanimiv dan. Izvedeli smo veliko zanimivosti in uživali od druženju skupaj. •

 Sara Stibilj, 9. a
 Mateja Flajs

Novo zunanje igralo na atriju OŠ Renče

V petek, 19. decembra, smo na atriju prvega triletja in vrtca postavili in slavnostno s prerezom traku otvorili novo zunanje igralo, ki bo služilo bolj kvalitetnemu preživljanju časa otrok na prostem ter urjenju motoričnih in drugih veščin.

Igralo in precej didaktičnih pripomočkov je bilo kupljenih iz sredstev Šolskega sklada OŠ Renče, za kar se najlepše zahvaljujemo.

Na tem mestu pa še enkrat hvala tudi podjetju **Eurospin**, ki mesečni izkupiček od odpadlega kartona nameni Šolskemu

skladu OŠ Renče za urejanje okolice šole in vrtca.

Navdušeno pričakovanje otrok in takojšnje preizkušanje novega igrala po otvoritvi pa je dokaz, da smo skupaj naredili nekaj dobrega. ●

 Mojca Saksida
 arhiv OŠ Renče

ŠPORT IN REKREACIJA

Športnik leta 2025 slovenske gimnastike

Gimnastična zveza Slovenije

je 23. januarja na Ljubljanskem gradu organizirala prireditev Športnik leta 2025. V mlajši kategoriji deklet je bila za športnico leta na veliki prožni ponjavi razglašena **Veda Panić**, na drugem mestu ji je sledila **Gaja Fabijan**. V mladinski kategoriji si je drugo mesto prislužila **Zarja Saksida**, v absolutni kategoriji pa je Zarja zasedla tretje mesto. Za trenerko leta je bila razglašena **Urša Vrbec**.

Pri fantih je tretje mesto v mlajši kategoriji osvojil **Bojan Harej**. V mladinski kategoriji

je bil **Gal Juretič** drugi, **Matic Bremec** pa tretji. V absolutni kategoriji si je Gal prislužil drugo mesto.

V reprezentanco Gimnastične zveze Slovenije (velika prožna ponjava) so za leto 2026 v različnih starostnih skupinah imenovani: Veda Panić, Gaja Fabijan, Zarja Saksida, **Lana Saksida**, **Zala Rojč**, **Thana**

Neila Petrović, Matic Bremec, Gal Juretič, **Mark Martinuč**, Bojan Harej, **Tiago Petrović**, **Kristjan Ferjančič** in **Lars Repe**.

Čestitke vsem športnikom in trenerjem, ki športnike vsakodnevno učijo novih vrlin. ●

 Igor Ferjančič
 Gimnastična zveza Slovenije

Zimski utrip Nogometnega društva Renče

Mladinska šola ND Renče – prihodnost nogometa v naši občini

Nogometni klub Renče je tudi v zimskih mesecih poskrbel, da vadbeni proces ni obstal. Zaradi neugodnih vremenskih razmer in dejstva, da v domačem kraju žal še nimamo nogometnega igrišča z umetno travo, smo treninge delno preselili v telovadnici v Renčah in Mirnu ter na plastično podlago igrišča v Mirnu. V zimskem obdobju namreč naravno igrišče v renškem športnem parku ni vedno v stanju, ki bi omogočalo varno in kakovostno izvajanje vadbe.

Najmlajše selekcije U7 svoje treninge izvajajo v telovadnici Osnovne šole Renče, starejše kategorije pa trenirajo v telovadnici v Mirnu oziroma na tamkajšnji umetni travi. V telovadnici je poudarek predvsem na razvoju tehnike, obvladovanju žoge in koordinaciji, kar bo spomladi na večjih nogometnih igriščih omogočilo še bolj tekočo in kakovostno igro.

V zimskem času so se naši fantje in dekleta udeležili tudi številnih *futsal* turnirjev,

med drugim v Vipavi, Dobravljah in Kobaridu. Vse naše selekcije so na turnirjih pokazale velik napredek, borbeno in srčno igro ter nogometno znanje, hkrati pa dokazale, da vsi trenerji v klubu opravljajo odlično in strokovno delo.

Na novembrskem turnirju Fuzbalerčkov pokal v Vipavi, na katerem je sodelovalo veliko število ekip iz celotne Slovenije, so naši nogometaši in nogometašice nastopali v vseh starostnih kategorijah. Z borbenostjo, strastjo in znanjem so odlično zastopali rdeče-bele barve ND Renč. Pohvale prav vsem fantom in dekletom, posebno omembo pa si zasluži ekipa Renče/Adria U11, ki je v konkurenci 16 ekip za las ostala

pred finalom in na koncu osvojila odlično četrto mesto.

Januarskega mednarodnega turnirja v Kobaridu smo se udeležili z vsemi našimi starostnimi kategorijami od najmlajših

dečkov in deklic v ekipi U7 do združene ekipe Renče/Adria U11. Prav vse naše ekipe so pokazale viden napredek v igri, dobro energijo, razkošno nogometno znanje in predvsem veliko veselja na igrišču.

Članska ekipa ND Renče

Fantje ekipe ND Renče so pod taktirko trenerja **Lucija Slokarja** jesenski del sezone 2025/26 v Enotni primorski ligi zaključili na zelo dobrem tretjem mestu. V močni konkurenci 11 ekip s celotne Primorske so

na desetih tekmah osvojili kar 19 točk, dosegli pet zmag in zabili 21 golov. V moštvu vladata pozitivna in močno medsebojno prijateljstvo, kar se jasno odraža tudi na igrišču.

V zimskem premoru so opravili tudi zelo kvalitetne priprave v Novigradu, kjer so veliko delali na telesni pripravi, tehničnem znanju in seveda taktiki, kar je dobra popotnica pred spomladanskim nadaljevanjem sezone v EPNL.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo

vsem prostovoljcem, veteranom in ostalim članom kluba, ki s svojim trudom skrbijo, da je nogometno igrišče v čim boljšem stanju in da lahko vsi naši člani trenirajo v dostojnih pogojih. Verjamemo, da se bo s pomočjo Občine tudi v prihodnje razvijala športna infrastruktura, kar bo pomembno prispevalo k nadaljnjemu razvoju nogometa in športa v našem kraju.

Ker »Mi smo Renče ...« •

[in](#) [ND Renče](#)

Dogajanje v Kotalkarskem klubu Renče

Zaključek tečaja v umetnostnem kotalkanju

Ker je vedno ravno po novoletni reviji zanimanje za vključitev otrok v naše vrste veliko, v januarju in februarju organiziramo naš običajen začetni tečaj v umetnostnem kotalkanju, kjer se otroci spoznajo s tem lepim športom in se lahko preizkusijo v na pogled zelo enostavnih veščinah, ki pa se običaj-

no izkažejo za malce zapletene, tako da v tečaju potem skupaj opravimo prve začetne korake in na zaključku staršem predstavimo, kaj vse so se njihovi otroci naučili. Otroška radovednost in želja po igri ter spoznavanju novih veščin kot tudi poslušnost so tudi letos omogočili, da so čisto vsi, tudi najmlajši, kar veliko je starih štiri ali pet let, osvojili temeljne spretnosti umetnostnega kotalkanja in spoznali radosti tega lepega športa.

Maja Corsi, prejemnica plakete na prireditvi Športnik Goriške in posebne nagrade Antica Conteja za najboljše športnike Goriške pokrajine

Ravno v času nastajanja našega sestavka smo bili prisotni na prireditvi Športnik Goriške 2025, kjer so v prepolni dvorani Pinta hotela Perla športniki prejeli priznanja za uspešne nastope v preteklem letu. Športna zveza Nova Gorica je razglasila naj športnico, naj ekipo in naj športnika leta 2025 ter se zahvalila športnim delavcem za njihov prispevek v športu. Med najuspešnejšimi športniki je bila s plaketo

nagrajena tudi **Maja Corsi** za svoje dosežke na svetovnem prvenstvu, kjer je bila odlična sedma, in svetovnem pokalu in evropskem prvenstvu, kjer je obakrat osvojila peto mesto v mladinski kategoriji. Skoraj istočasno je Maja za svoje izjemne dosežke prejela tudi posebno nagrado Občine Gorica, **Antica Conteja**, ki jo prejmejo najboljši športniki onstran meje na osnovi izbora športnih novinarjev. •

Harijev Memorial

V soboto, 21. februarja, se je v telovadnici (na kotalkališču) v Renčah odvil 14. Harijev memorial v prstometu posamezno. Končno točkovanje od 1. do 8. mesta gre pa v seštevek Pokala POLO.

Turnir je potekal v zelo dobrem vzdušju in zelo dobri organizaciji. Zahvala za organizacijo gre sekciji Goletarji (**Turel Klavdij, Radovan Rusjan**), ki je del **ŠD Škulja**. Na turnirju je sodelovalo 18 tekmovalcev.

Končna razvrstitev:

1. mesto: **Simon Kokelj**
2. mesto: **Dušan Masten**
3. mesto: **Simon Chiabai**
4. mesto: **Radovan Rusjan**
5. mesto: **Simon Šuligoj**
6. mesto: **Boris Živec**
7. mesto: **Vojko Mozetič**
8. mesto: **Milovan Gregorič**

Pokale in nagrade za zmagovalce sta poleg predsednika društva Škulja Simona Šuligoja podeljevala Harijeva oče **Aldo Mozetič** in brat **Borut Mozetič**.

Po končanem tekmovanju so udeleženci na pokopališču poleg Harija obiskali še pokojne renške škuljače **Dušana, Frankota** in **Andreja** ter se jim poklonili s cvetjem oz. svečko.

Zahvaljujemo se **Kotalkarskemu klubu Renče**, kateri nam je odstopil telovadnico, da smo 14. Harijev memorial lepo organizirali. •

[in](#) [ŠD Škulja](#)

KULTURA

Prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku

V četrtek, 5. februarja, smo v Dvorani Angela Mlečnika v Bukovici z učenci **OŠ Renče** in otroki **Vrtca Renče** izvedli prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku. Ker je leto 2026 posvečeno 100. obletnici

smrti Srečka Kosovela, smo se v skupini za pripravo prireditve odločili, da pesnika Krasa postavimo v središče naše proslave.

Priprave na prireditev so stekle že pred koncem leta. Veseli smo bili odziva stro-

kovnih delavcev šole in vrtca po celotni vertikali, ki so se v zarisanih okvirjih lotili priprav na prireditev z vso vnemo. Svojo prijetno energijo so znali prenesti tudi na naše otroke in učence in tako je šola kar dober mesec počasi sestavljala koščke Kosovelovega mozaika, ki so pričali o

pesnikovi izjemni literarni nadarjenosti, njegovem poglobljenem humanizmu in igrivosti, a tudi resnemu pogledu na svet.

Sam program smo razdelili v tri sklope iz življenja Srečka Kosovel: Deček in kamen, Dijaška doba v Ljubljani ter Nazaj v Tomaj, ki smo jih napovedali s kratkimi dramatizacijami, v katerih so nastopili naši učenci (**Žan Jerič, Maksim Šimac, Zoja Stres, Matjaž Eržen, Jan Terčič, Rok Vidič**) in zaposleni (Kosovelovega profesorja je odigral **Samo Nanut**, Kosovelovo mater **Tjaša Petrovčič**), vlogo Kosovelovega očeta pa je prevzel župan **Tarik Žigon**. Med izvrstno odigranimi dramatizacijami so se vrstile točke kulturnega programa, ki so jih izvajali otroci in učenci. Te so bile plesne, recitatorske, pevske, vsaka na svoj način prepričljiva, pristrčna in izvirna. Prireditve je povezovala napoved točk na prosojnicah s celostno podobo vabila, ki so ga ustvarili učenci pri izbirnem predmetu likovno snovanje.

Impresionistično podobo Kosovelovega življenja in ustvarjanja nam je po predlogi pesnika Radivoja Pahorja prebrala **Vesna Pahor**, predsednica Društva za kulturo, turizem in razvoj Renč.

K sodelovanju smo povabili tudi **MPZ Provox** iz Renče z dvema izvedenima Kosovelovima pesmima ter Društvo za kulturo,

turizem in razvoj Renč, hvaležni pa smo bili odziva mnogih donatorjev, ki so poskrbeli, da so se nastopajoči po izjemnih nastopih okrepčali v spodnjih prostorih kulturnega doma. Hvala tudi **Občini Renče-Vogrsko**, ki nas vedno gosti v svojih čudovitih prostorih, in **Marku Turelu** za izvedbo zvočne podobe prireditve.

Posebno vrednost prireditvi je dodala še uvodna razstava likovnih del o Srečku Kosovelu, ki so jo pripravili otroci vrtca in šole Renče, in je prihajajoče že v

preddverju dvorane pripravila na občutnje tega pomembnega trenutka.

Ob koncu prireditve so v. d. ravnateljja Tjaša Petrovčič, predsednica Društva za kulturo, turizem in razvoj Renč Vesna Pahor in župan Občine Renče-Vogrsko Tarik Žigon spregovorili še o pomenu slovenskega kulturnega praznika in vzgoji ter vrednotenju mladih v smislu ustvarjanja, umetnosti in kritične presoje.

Prireditve je imela tudi dobrodelni značaj, saj smo s prostovoljnimi prispevki zbrali 1100 evrov, ki jih bo Šolski sklad namenil socialno šibkejšim družinam in zagotavljanju enakih možnosti za vse otroke vrtca in šole Renče. •

OŠ Renče

arhiv OŠ Renče, Tomaž Jerič, Vesna Pahor

Pustovanje Pihalnega orkestra Vogrsko 2026

Pustni čas za Pihalni orkester

Vogrsko ni le obdobje v letu, ko se glasbeniki preoblečemo v kostume, temveč predstavlja družabno delovanje in globoko povezanost z lokalnim okoljem. Letošnje leto je bilo v tem pogledu še posebej razgibano, saj smo se člani orkestra podali na pravo pustno pustolovščino, ki nas je vodila od domačih dvorišč vse do velikih tržaških ulic. Skozi različne maske in nepredvidljive vremenske razmere smo ponovno dokazali, da sta dobra volja in glasba močnejši od dežja in mraza.

Glavna tema letošnjega pustovanja so bili **Minioni**, tisti majhni, rumeni in nadvse simpatični filmski junaki, ki so s svojo igrivostjo popolnoma ustrezali značaju orkestra. Večina članov si je naredila prepoznavne rumene kostume, med njimi pa so se tu in tam skrivale tudi banane, ki so kot nalašč dopolnjevale celotno podobo. Da bi bila zgodba popolna, se je dirigent prelevil v njihovega vodjo Gruja. Ta vizualna podoba je bila več kot le maska. Bila je simbol enotnosti orkestra, kjer pod vodstvom svojega dirigenta vsi člani dihamo kot eden, hkrati pa ohranjamo tisto mero otroške razigranosti, ki pustu daje pravi čar.

Čeprav so se priprave začele z velikim pričakovanjem, je pustna sobota

postregla z razočaranjem. Zaradi slabega vremena je tradicionalno rajanje odpadlo, kar bi marsikoga odvrnilo od načrtov. Vendar pa za nas godbenike to ni bila ovira. Zvestoba tradiciji in domačemu kraju nas je gnala naprej, zato smo se odločili, da pustovanja ne bomo odpovedali, temveč ga bomo nadaljevali v nedeljo. V nedeljo, ko se je razjasnilo, smo se v polni postavi odpravili po Vogrskem. Obiskovanje hiš od praga do praga je naš star običaj, ki ohranja stik med godbeniki in domačini. Zvok instrumentov, ki je odmeval med hišami, je prinesel veselje v vsak dom, ljudje pa so nas sprejeli z odprtimi rokami in veliko okusnimi dobrotami, za kar smo neizmerno hvaležni. To neposredno druženje je tisto, kar orkestru daje energijo za nadaljnje delo skozi celo leto.

A letošnja zgodba se ni končala le pri rumenih kostumih. Vrhunec letošnjega pustnega torka pa je bila popolna preobrazba. Rumene **Minione** smo zamenjali z neustrašnimi Vikingi. V tej novi podobi

se je orkester odpravil v Trst, kjer smo se udeležili 32. pustnega karnevala. Nastop na tržaških ulicah je za vsako skupino poseben dogodek, saj gre za mednarodno prizorišče z ogromnim številom gledalcev. Kot Vikingi smo godbeniki z Vogrskega v mesto prinesli moč, odločnost in seveda vrhunsko glasbo.

Letošnje pustovanje je bilo tako polno kontrastov – od deževne sobote do sončnega torka, od igrivih **Minionov** do močnih Vikingov. Kljub vsem spremembam pa je bistvo ostalo enako: Pihalni orkester Vogrsko ostaja zvest člen svoje skupnosti. Naša pripravljenost, da kljubujemo slabemu vremenu in se podamo med ljudi, kaže na to, da glasba ni le naš konjiček, temveč poslanstvo. Bilo je lepo, bilo je glasno, predvsem pa je bilo srčno, kar je v današnjem času najpomembnejše. ●

✍ Matija Melinc
📷 arhiv PO Vogrsko

zVEM – nov način komuniciranja z zdravniki

V Sloveniji poteka prehod na poenoten način elektronskega komuniciranja prek sistema zVEM. Ta deluje kot spletni portal in kot mobilna aplikacija za paciente. Namen te novosti je enotna vstopna točka za stik z zdravstvenimi ustanovami po državi. Do zdaj so ustanove uporabljale različne rešitve za elektronsko komunikacijo s pacienti. zVEM to poenoti.

Portal zVEM je rešitev, ki deluje od leta 2017, od leta 2021 pa je na voljo tudi mobilna aplikacija. Danes zVEM uporablja več kot četrtina prebivalcev. Registriranih je okoli 580.000 uporabnikov. Mobilno aplikacijo uporablja približno 380.000 ljudi. Če prištejemo še povezane osebe, kot so otroci do 15. leta, varovanci in pooblaščenca, sistem danes uporablja okoli 740.000 ljudi. Število uporabnikov hitro narašča.

- Za dostop do zVEM lahko osebe, ki so manj podkovane v digitalnem svetu, pooblastijo drugo osebo. To velja za vse osebe, starejše od 15 let, ki želijo pomoč bližnjih. S tem pooblaščenca dobijo varen dostop do njihovih zdravstvenih podatkov.

zVEM krepi vlogo pacienta. Vsem državljanom omogoča pregled nad zdravstvenimi podatki na enem mestu. Pacienti lahko preverijo svoje recepte, napotnice, termine, izvide in odpustna pisma. Prejemajo tudi obvestila o pomembnih dogodkih, na primer o bližnjem terminu. Prek zVEM poteka tudi elektronsko naročanje in komuniciranje z zdravstvenimi timi. Naročanje po telefonu in osebno pri zdravniku ostaja.

Obiščite digitočko

Po zdravstvenih domovih delujejo zVEM digitočke. Tam svetovalci pomagajo pri ureditvi dostopa do zVEM in pri uporabi portala ter aplikacije. Za prijavo v zVEM potrebujete račun SI-PASS ter eno od sredstev digitalne identitete. Če imate biometrično osebno izkaznico s čipom, začnete sistem uporabljati po aktivaciji brez obiska upravne enote. Svetovalci pomagajo pri namestitvi aplikacije eOsebna na telefonu. Ta ob naslednjih prijavih omogoča hiter in varen vstop v zVEM in druge storitve javne uprave.

Druga možnost je smsPASS. Prijavite se z uporabniškim imenom in geslom. Nato prejmete SMS s šestmestno kodo. S kodo potrdite identiteto. Pred tem oddate zahtevek za smsPASS. To storite na upravni enoti ali finančnem uradu. V času delovanja zVEM digitočk prijavnna služba, če je to le mogoče, enkrat ali dvakrat na teden deluje tudi v zdravstvenih domovih.

zVEM digitočka v Novi Gorici

V Zdravstvenem domu Osnovno varstvo Nova Gorica (Rejčeva ulica 4, 5000 Nova Gorica) bo z marcem 2026 odprta zVEM digitočka. Tam bodo svetovalci na voljo pacientom za pomoč pri:

- ureditvi dostopa do portala zVEM in mobilne aplikacije,
- prijavi prek digitalne identitete,
- osnovni digitalni podpori, na primer nastavitvah telefona.

Pomoč je namenjena tudi starejšim in digitalno manj veščim. Pacienti lahko svoje zdravje uredijo na enem mestu. Starši in skrbniki pa lahko uredijo tudi pooblastila, ki omogočajo dostop do podatkov družinskih članov.

Pomoč za starejše in digitalno manj vešče

Starejši in digitalno manj vešč, ki želijo dostop do svojih podatkov prepustiti bližnji osebi, oddajo vlogo za zVEM pooblastilo. To uredijo osebno z osebnim dokumentom na območnih enotah NIJZ, na izpostavah ZZS ali pri izvajalcih zdravstvene dejavnosti. Izvajalci omogočajo oddajo pooblastila tudi nepokretnim pacientom ob obisku patronažne službe ali na domu. Vlogo lahko pošljejo tudi po pošti na NIJZ ali ZZS, pred tem pa morajo svoj podpis overiti na upravni enoti. Ureditev je možna tudi na že prej omenjenih digitočkah.

- Dodatne informacije o zVEM pooblastilih najdete na: <https://nijz.si/mediji/na-voljo-so-zvem-pooblastila/>

Na voljo je tudi center za pomoč uporabnikom eZdravja na brezplačni številki 080 72 99 in na naslovu podpora@ezdrav.si.

V zadnjih tednih na NIJZ prejemamo povečano število zVEM pooblastil. Največ jih oddajo digitalno manj vešče osebe, ki za dostop do svojih podatkov pooblastijo bližnje. Na zVEM digitočkah pacienti dobijo osebno pomoč pri uporabi portala in aplikacije. Prejmejo tudi osnovno digitalno podporo, na primer pomoč pri prijavi, nastavitvah telefona in ureditvi digitalne identitete.

Komunikacija prek zVEM poteka varno in enotno. Ne pomeni edine poti do zdravnika. Stik po telefonu in osebno ostaja.

Brezplačna objava

Ko zVEM, vem, kje se **naročim** na pregled pri zdravniku

Odkrijte več >

NIJZ | Ministrstvo za zdravje | NOO

NIJZ Nacionalni inštitut za javno zdravje

Marino odide v Pariz

V pripovedovanjih, ki jih je shranil **Darko Keber, Marino** ni omenjal, kako je preživel čas med 1. svetovno vojno.

Marino je takrat živel v Trstu, ki je bilo relativno mirno mesto in ni doživljalo vseh grozot ostalih krajev, ki so bili na udaru vojaških spopadov, kot na primer Gorica. Šele ob koncu 1. svetovne vojne omenja, da je obiskal Volčjo Drago in Žigone (Renče). Že v prejšnjih številkah *Občinskih listov* smo omenili, da se je Marino vpisal v »akademijo«, verjetno neko večerno šolo, kjer je študiral umetnost, italijansko literaturo in glasbo. Obenem pa je še vedno delal pri ključavničarju **Obersnellu**. V šoli se je učil igrati violino in verjetno je bil precej nadarjen, saj je dokaj hitro obvladal instrument. O tem je takole pripovedoval: »Sčasoma, potem sem začel že goditi po plesih in teatrih in končno, končno sem pustil to delo ključarja in sem živel z muziko«. A leta 1929 je Marino izgubil delo glasbenika. Radio je takrat postal že tako razširjen in priljubljen, da so predvajali glasbo za zabavo in so se ljudje zabavali ob poslušanju slednjega, poleg tega pa so začeli uvajati glasbene filme. Nemi filmi so izginjali s platen oziroma so jih opremili z zvokom, tako da Marina in njegove violine niso več potrebovali. Delo so obdržali le nekateri najboljši glasbeniki. V svetu za prvi glasbeni, zvočni film velja *Pevec jazza (The Jazz Singer)* iz leta 1927. Marino je pripovedoval: »To je bila ta druga smola, zopet nič. Kaj hočem, kaj nočem, ja, sem moral živeti in sem potom ene sorodnice, ki smo jo imeli v Parizu, ki se je imenovala **Lojzka Keber** (op. Lojzka je bila teta iz Bukovice, ki je živel v Parizu), sem se napravljati iti v Pariz in iskati kakšno delo«. Leta 1929 pa je začela tudi velika gospodarska kriza. Zajela je cel svet, še posebej pa so

jo občutili prebivalci večjih mest. Kriza je trajala kar nekaj let in povzročila veliko brezposelnost. Marino je nadaljeval: »Leta 1931, na dan sv. Antona, to je 13. junija (op. 13. junija cerkev obhaja praznik sv. Antona Padovanskega, v naši bližini je po njem poimenovana cerkev v Biljah), sem odšel z vlakom v Pariz. Prišel sem drugi dan v Pariz. Posodili so mi 500 lir, moj svak **Vittorio** in njegov brat, jaz nisem imel denarja, in vožnja je stala nekaj manj kot 250 lir. Ko sem prišel v Pariz, tam sem dobil neke finance, ki so mi pomagale prvi čas, enih 15 dni sem živel v hotelu od ene naše tete, ki smo jo imeli v Parizu.« Marino je po prihodu od tete Lojzke dobil 600 frankov, ampak ta denar je hitro skopnel. Pojavil pa se je nov problem, saj ni mogel dobiti dela. Ni imel francoskih dokumentov, saj je prišel kot turist, zaradi krize pa tujcev niso smeli zaposlovati. Za kakšen dan je sicer dobil manjše delo, tako je na primer pral posodo v neki italijanski restavraciji, kjer je bil lastnik Italijan, ampak ko je ta ugotovil, da Marino nima dokumentov, ga je odslovil. Zatem je dobil delo v hotelu, kjer je samo brisal posodo, tam mu je bilo zelo lepo, ampak tudi tega dela je bilo že drugi dan konec, ko ga je **Oberkellner** (glavni natak ali vodja strežbe hotela) vprašal po dokumentih. O tem obdobju je Marino med drugim pripovedoval: »Prve tri mesece, ko sem bil tam brez dela, nisem našel nobenega posla, zato ker sem prišel v Francijo in posebno v Pariz, kjer sem se ustavil, mi niso dali dovoljenja za delo, saj sem prišel kot turist.

omejitve. Marino je prvič dobil dovoljenje za 15 dni prebivanja, ki so mu ga verjetno še enkrat podaljšali, saj je bil v tej ustanovi vse skupaj en mesec. Preostalo je verjetno živel po ulicah, v kakih zapuščeni hišah ali pod mostovi, kjer je imel vsaj malo zavetja. Kako so živeli v tej ustanovi, pa je Marino povedal: »Tam smo spali na štrik. Kaj pomeni spati na štrik? Tam je bila velika dvorana, po dolžini je bil en dolg **bank** (op. delovna miza) in tam smo spali kakih 50, ne vem točno, in smo spali na štrik. To pomeni, da je prišel en človek in nategnil vrv, štrik od enega konca do drugega kraja, tam smo se naslonili na ta štrik in smo spali do 6. ure zjutraj. Prišel je nato en mož, na enem koncu odvezal štrik in tisti, ki niso vstali, so padli po tleh. Tako življenje sem jaz imel tri mesece, dokler mi ena sorodnica, ki je bila kuharica pri enem bogatašu, ni poslala en telegram (op. verjetno pismo), naj takoj pridem do nje, da ji bom tam nekaj pomagal. To je bilo dva dni prej, kot

Po treh mesecih, ko sem se klatil po Parizu brez dela, sem živel en mesec v eni ustanovi, ki se je imenovala **L'Armée du Salut**.« To je bila krščanska organizacija, ki je pomagala revnim in brezposelnim, ki so živeli po ulicah. Pri njih si lahko živel, dokler nisi dobil dela. Seveda so bile tudi tu

sem se imel za vrniti nazaj v Trst.« Marino je 250 lir, ki so mu ostale po prihodu v Paris, skrbno hranil in čeprav je bil lačen, ni pomislil, da bi jih porabil. Ta sorodnica, kuharica, ki mu je priskrbela začasno delo, je bila teta Lojzka Keber po rodu iz Bukovice. Delala je pa pri bogataših v neki vili, kjer je bila druga kuharica po položaju. Ker pa sta natakara in prva kuharica pustila službo, je poklicala Marina, naj pride delat k njim, dokler ne dobijo novega natakara. Seveda se je Marino rade volje odzval. Kaj pa je tu doživel, boste lahko prebrali v naslednji številki *Občinskega lista*. Zanimivo pa je to,

da naši ljudje zaradi krize niso odhajali samo v Ameriko, ampak tudi v druge bolj bogate države. Tako Marino v pripovedi omenja teto Lojzko, ki mu je ob prihodu v Pariz posodila 600 frankov, a kasneje se je moral znajti sam. ●

 in Jože Ropoša

ZGODOVINA NAŠIH KRAJEV

Starokrščanska oljenka, ki razsvetljuje in povezuje župnijo Renče

V nedeljo, 1. februarja, sta sveto mašo v cerkvi sv. Štefana v Solkanu darovala koprski škof **msgr. dr. Peter Štumpf** in goriški nadškof **mons. Carlo Roberto Maria Redaelli**. Ob tej priliki so predstavniki župnij, ki so nastale iz prafare Solkan, prejeli repliko starokrščanske oljenke, ki je bila najdena v Solkanu. Tudi župnija Renče je bila ena izmed prejemnic. V imenu župnije Renče je oljenko sprejel **Uroš Uršič** in je na ogled v župnijski cerkvi v Renčah.

Solkansko oljenko je v 80. letih 20. stoletja našel domačin med gradbenimi deli v domačem vrtu, ki leži le nekaj metrov za cerkvijo. Glinena oljenka iz Solkana je eden najstarejših znanih predmetov, povezanih s krščanstvom na Goriškem. Arheologi jo datirajo v čas pozne antike, in sicer v obdobje od 4. do 6. stol. po Kr. Izdelana je bila v delavnici v Aleksandriji v Egiptu. V Solkan so jo verjetno prinesli iz Ogleja, ki je bil takrat pomembno pristanišče. Morda jo je prinesel kak rimski vojak, trgovec, popotnik ali celo domačin iz takratnega Siliganuma (Solkana).

Originalna oljenka je sicer na vrhu rahlo poškodovana. Kljub temu pa je razvidno, da jo krasijo Kristusov monogram in stilizirani palmovi listi, ki so simbol mučeništva in zmage nad smrtjo. Kristusov monogram je sestavljen iz prekritih grških črk X (v gr. H) in P (v gr. R), ki sta prvi črki grške oblike Kristusovega imena Hristos.

Solkanska starokrščanska oljenka spominja, da vera ni bila nekaj oddaljenega ali vzvišenega, temveč nekaj domačega – pri mizi, ob večerih, ob rojstvih in slovesih. Njena svetloba je povezovala rodove, varovala skupnost, vlivala pogum in dajala smisel vsakdanjemu življenju. Izdelana je bila v času, ko se je oblikovala srednjeveška krščanska Evropa, ki je poleg kasnejšega humanizma in razsvetljenstva, predstavljal temelje, na katerih se je oblikovala sodobna evropska kultura.

Srednjeveško cerkveno ozemlje solkanske prafare je bilo zelo obsežno. Vse do konca 13. stoletja je ostalo enovito, nedotaknjeno, nakar so iz nje nastajale nove manjše župnije. Najprej so se v poznem srednjem veku in v začetku novega veka iz solkanske prafare izločile vsaj štiri sekundarne župnije: Črniče, Prvačina, Šempas, Šempeter in Gorica.

»Med prvimi se je od Solkanske prafare osamosvojila župnija Šempeter, ki je prvič omenjena leta 1247. Srednjeveška šempetrska župnija je vključevala tudi Renče. Prvič pa je renška župnija omenjena 10. aprila 1476 z župnikom Ozval-

dom.« (Franc Kralj, *Oris zgodovine župnije Renče*).

Koprski škof msgr. dr. Peter Štumpf je prisotne pri sveti maši v pridigi nagovoril z besedami: »Če svetilka ni napolnjena z oljem, ki pomeni moč in delovanje Svetega Duha, ne more dati svetlobe. Oljenka pomeni duhovno prebujenje in odgovornost do vere, ki nam osvetljuje poti do Kristusa. Naš čas pomeni vračanje v obdobje začetkov krščanstva. Izginjata množičnost in privilegiranost, grozijo nam preganjanja. Krščanstvo kot ideja ni več sol in luč sveta. Vendar pa so sol in luč tisti, ki še zmeraj resno jemljejo blage.« ●

 Melanija Kerševan, povzeto po brošuri Starokrščanska oljenka in prafara v Solkanu
 Matjaž Bizjak

Predavanja o sladkorni bolezni

Sladkorna bolezen, znana tudi kot diabetes, spada med nenalezljive bolezni. Za to boleznijo pa običajno zbolijo odrasli in s staranjem se število obolelih povečuje. Zato smo v upravnem odboru **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga** sklenili, da bomo organizirali strokovno predavanje o diabetesu.

Tako smo 3. decembra v našo sredo povabili **Ivo Mlinariča**, višjega medicinskega tehnika, člana Medobčinskega društva diabetikov Goriške, ki ga je spremljal **Stane Črvič**, predsednik tega društva. Pred predavanjem je bilo možno opraviti tudi brezplačno meritev krvnega sladkorja in krvnega tlaka. Ivo nam je med predavanjem razložil, kako nastane ta bolezen in kakšne tipe sladkorne bolezni poznamo. Diabetes je skupina presnovnih motenj glukoze, za katere je značilna kronično povišana vrednost glukoze v krvi. Glukoza, ki jo lahko imenujemo tudi krvni sladkor, je pomemben vir energije za celice mišic in drugih tkiv ter za delovanje možganov. Dokler smo zdravi, se zaužita glukoza v črevesju absorbira in tako preide v krvni obtok. To povzroči povišanje koncentracije glukoze v krvi, kar je signal trebušni slinavki za sproščanje inzulina. Ta omogoči privzem glukoze iz krvi v celice, ki jo uporabijo kot

vir energije za svoje delovanje. Pri zdravih ljudeh se to dogaja samodejno in s tem se uravnava tudi raven krvnega sladkorja. Sladkorna bolezen nastane, ko pride do pomanjkanja učinkov inzulina: trebušna slinavka lahko ne proizvede dovolj inzulina, da bi ta opravil svojo nalogo, ali pa se celice na inzulin ne odzivajo (so na inzulin odporne). Zaradi tega glukoza ne more vstopiti v celice in v visokih koncentracijah ostaja v krvi. Tako poznamo sladkorno bolezen tipa 1, sladkorno bolezen tipa 2 in gestacijsko sladkorno bolezen, ki nastane med nosečnostjo zaradi hormonskih sprememb in po porodu običajno izgine. Starejši obolevajo za sladkorno boleznijo tipa 2, ki jo je potrebno predvsem pravočasno ugotoviti in primerno zdraviti, sicer lahko pride do mnogih zapletov. Pri obvladovanju te bolezni so pomembni pravilna in redna prehrana, dovolj gibanja, zadostno spanje in skrb za duševno zdravje. Ivo Mlinarič pa je na podlagi svojih dolgoletnih strokovnih izkušenj posebej izpostavil tudi skrb za osebno higieno, predvsem čistočo rok ter nego zobovja in nog. Sladkorna bolezen se da zdraviti z zdravili, ampak bolnik mora nujno spremeniti tudi svoj življenjski slog. Če vsega tega ne upoštevamo, lahko hitro pride do hujših zapletov. Poslabšanje stanja in napredovanje bolezni lahko

vodi do možganske kapi, srčnega infarkta, ledvičnih okvar, težav z vidom in sluhom, kožnih bolezni in ran, depresije, demence in še mnogih drugih bolezni.

Ob koncu predavanja smo imeli možnost, da smo predavatelju postavljali še raznolika vprašanja v zvezi s to boleznijo, na katera nam je Ivo prijazno in potrpežljivo odgovarjal. Predstavil nam je tudi delovanje Medobčinskega društva diabetikov Goriške, kjer lahko oboleli in njihovi svojci (pa tudi drugi) dobijo informacije in različno pomoč pri življenju s to boleznijo. Tu lahko opravite tudi brezplačne zdravstvene meritve. Sedež društva je na Goriški ulici 15 v Šempetru pri Gorici. Tako je bilo to predavanje za vse udeležence zelo koristno, za kar se Ivo in Stanetu zahvaljujemo. ●

 in **Jože Ropoša**

Lions klub Vogrsko

Lions klub Vogrsko je v sodelovanju z **Občino Renče-Vogrsko** 6. februarja izvedel že 10. tradicionalni dobredelni večer z otvoritvijo razstave Plakat miru. Izkupiček dobrodelne gledališke predstave v izvedbi **Gledališkega društva Kontrada** iz Kanala je bil namenjen pomoči potrebni družini, tokrat iz Renč.

Gledališko društvo Kontrada iz Kanala je eno izmed najaktivnejših gledaliških skupin na Primorskem. V kulturnem domu v Bukovici so se predstavili z zabavno igro Ritrit.

V kulturni dvorani v Bukovici se dobredelni večeri Lions kluba Vogrsko kontinuirano odvijajo že vse od leta 2014, z manjšo prekinitvijo v času epidemije kovida.

Prav tako je od leta 2014 tradicionalna tudi razstava likovnega natečaja Plakat miru, ki je projekt organizacije Lions

Clubs International s sedežem v ZDA. Natečaj spodbuja otroke, stare od 11 do 13 let, k razmišljanju o pomenu miru, strpnosti in medsebojnega razumevanja.

V natečaju 2025/2026 so se povabilu LK Vogrsko odzvale **Osnovna šola Dornberk**, **Osnovna šola Ivana Roba Šempeter pri Gorici**, **Osnovna šola Branik**, po nekajletni pavzi pa tudi **Osnovna šola Renče**. Na svetovni ravni v tem natečaju sodeluje več kot 600.000 otrok.

Lions klub Vogrsko letos praznuje 30-letnico dobrodelnega delovanja tako na občinskem nivoju kot tudi na širšem goriškem območju. Lionistično gibanje kot

mednarodna humanitarna organizacija namreč ne pozna meja pri dobrodelnosti in pomoči ljudem v stiski. ●

 povzeto s spletne strani Lions klub Vogrsko
 arhiv Lions klub Vogrsko

Nove medovite zasaditve v občini Renče–Vogrsko

Občina Renče-Vogrsko je bila uspešna na razpisu, ki ga je razpisala **Čebelarstva zveza Slovenije**, in tako pridobila petnajst sadik medovitih dreves. Med njimi so štiri visokodebelna sadna drevesa in enajst srebrnolistnih lip (*Tilia Tomentosa*), ki bodo v prihodnjih letih pomembno prispevala k izboljšanju pašnih razmer za čebele in druge opraševalce.

V naši občini deluje kar nekaj aktivnih čebelarjev, ki s svojim delom pomembno prispevajo k ohranjanju narave, biotske raznovrstnosti in lokalne pridelave hrane. Čebelarstvo ima v Sloveniji izjemno tradicijo – v državi deluje približno 11.000 čebelarjev z več kot 200.000 čebeljimi družinami, kar predstavlja približno enega čebelarja na vsakih 190 prebivalcev, kar je ena najvišjih gostot čebelarjev na svetu.

Pomen čebel presega zgolj pridelavo medu. Po ocenah Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO)

je kar približno 75 % svetovnih prehranskih rastlin vsaj delno odvisnih od opraševanja, ki ga opravljajo predvsem čebele in drugi opraševalci. Njihova vloga je zato ključna za ohranjanje kmetijske proizvodnje, ekosistemov in prehranske varnosti.

Srebrnolistna lipa velja za eno najpomembnejših medovitih dreves v našem prostoru, saj lahko v času cvetenja čebelarjem zagotavlja velike količine nektarja in cvetnega prahu, kar bistveno izboljša pašne pogoje v okolju. Z zasaditvijo teh dreves bomo v občini dolgoročno povečali razpoložljivost medovitih rastlin in s tem prispevali k boljšemu življenjskemu okolju za čebele in druge opraševalce.

Sadike bomo v občini posadili jeseni, predvidoma v oktobru, ko so razmere za sajenje dreves najprimernejše. Takrat imajo dreve-

sa dovolj časa, da se pred zimo ukoreninijo in spomladi začnejo z uspešno rastjo.

Z novimi zasaditvami želimo v Občini Renče-Vogrsko še dodatno poudariti pomen čebel, čebelarstva in skrbi za naravno okolje. Medovita drevesa bodo v prihodnjih desetletjih predstavljala pomemben vir hrane za čebele, hkrati pa bodo prispevala tudi k lepši in bolj zeleni podobi naše občine. ●

 Občinska uprava

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče-Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov s stalnim prebivališčem v Občini Renče-Vogrsko. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do ambulanz Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- do javnih ustanov na območju občin Renče-Vogrsko, Šempeter pri Gorici in Mestna občina Nova Gorica (zdravstveni domovi, lekarne, poštni uradi, banke, upravna enota, Center za socialno delo ...),
- 3x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji in
- nazaj do doma uporabnikov.

Prevozi za nujne zdravniške preglede z napotnico v zdravstvene ambulante izven občin Renče-Vogrsko, Šempeter pri Gorici in Mestna občina Nova Gorica se lahko izvedejo le po predhodni odobritvi s strani občine.

Prednost imajo prevozi do zdravstvenih ustanov.

Za uveljavitev prevoza se je treba prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj sedem dni pred prevozom.**

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od **8.00** do **12.00**,
- sreda od **12.00** do **16.00**.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-pa.si/prevozi>.

 Ksenja Sulič in Matej Gruden

Dediščina aleksandrink: nov projekt, ki povezuje skupnost, turizem in lokalne zgodbe

Dediščina aleksandrink – pogumnih žena z Goriškega, ki so nekoč odhajale na delo v Egipt – se vrača med ljudi v novi, privlačni preobleki. **Občina Renče-Vogrsko** skupaj z **Mestno občino Nova Gorica**, **Društvom za ohranjanje kulturne dediščine aleksandrink iz Prvačine** in **Dobrote Metka** iz Dornberka sodeluje v projektu Kulinarična in bivanjska kultura aleksandrink, katerega namen je ohraniti spomin na pomemben del naše zgodovine ter ga predstaviti na sodoben in zanimiv način domačinom in obiskovalcem.

V ospredju projekta bodo okusi, navade in vsakdanje življenje tistega časa – torej tisto, kar je aleksandrinke in njihove

družine najbolj zaznamovalo. Nadgradnja vsebin Hiše aleksandrink v Prvačini prinaša razvoj novih turističnih in izobraževalnih programov ter doživetij, ki bodo dediščino približala vsem generacijam. Nastala bo publikacija z recepti, predstavljene bodo prehranske navade in bivanjska kultura, del gradiv pa bo digitaliziran, da bodo zgodbe še bolj dostopne in trajno ohranjene.

V Občini Renče-Vogrsko bo poseben poudarek namenjen vključevanju lokalnega okolja z dogodki in delavnicami, sodelovanju društev in domačinov ter promociji dediščine kot pomembnega dela naše identitete. Projekt predstavlja priložnost za povezovanje skupnosti, krepitev ponosa na lastne korenine ter ustvarjanje novih razlogov za obisk kraja, druženje in razvoj lokalne podjetnosti.

Na območju občine se bodo zbirali fotografski, pisni in avdio-vizualni material pri-

čevanja o življenju žensk za dokumentarni prikaz zgodbe aleksandrink z namenom ureditve in predstavitve zbranega na info točki o Aleksandrinkah v Renčah.

Projekt je sofinanciran iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj v okviru pristopa LEADER/CLLD, preko Lokalne akcijske skupine (LAS) V objemu sonca, ki jo upravlja RRA SEVERNE PRIMORSKE d.o.o. Nova Gorica. ●

 RRA SEVERNE PRIMORSKE d.o.o.
Nova Gorica
Erjavčeva ulica 2
5000 Nova Gorica
e-mail: jure.francetic@rra-sp.si

Pravljična pripoved palčka popotnika

Prijazni palček popotnik potuje po pravljичni pokrajini polni pisanih poti, planjav, pobočij, potočkov, previsov, pragozdov. Palček premika počasne podplate, preišljuje prehojene poti, prepoznava pomen potrpežljivosti, poguma, ponosa. Po poti palček pozdravlja prijazne prebivalce, prijetne ptice, pisane metulje, počasne polže, poskočne podlasice. Pogledi palčka padajo proti prostranim poljem, pastirskim pašnikom, posejanim pridelkom, plodovi, praprotjo.

Palček posluša petje ptic, prasketanje prodnikov, pretakanje potočkov, pritajeno pihanje vetra. Prijetni prizori prinašajo palčku pomirjenost, pozitivnost, ponotranjenost. Palček potuje proti prelepemu pradavnemu pristanišču, postavljenemu pod previsnimi pečinami. Pristanišče ponuja počitek, pogovor, preproste pojedine, pečene pogače, polne plošče.

Prijazni prebivalci pristanišča pripovedujejo prastare pripovedi, prigode prednikov, preizkušnje popotovanj, premagane prepreke. Palček posluša, preišljuje, povezuje pripovedi, pridobiva potrebno pripravljenost. Po pogovorih palček ponovno potuje, pripravljen proti prihodnjim podvigom, preizkusom, prelomnicam.

Potovanje pelje palčka preko planot proti pogledom polnim prosojnih podob, podobnih pravljicam. Palček prepoznava poslanstvo, podpira poštenost, plemenitost, povezanost. Po poti palček podari prijazne poglede, prijetne pohvale, preproste pozdrave. Povezanost pogloblja potovanje, pogum poganja podplate.

Proti poznemu popoldnevu palček prispe pod praznično poslikano palačo, postavljeno poleg potoka. Palača predstavlja pravičnost, potrpežljivost, prijateljstvo. Palček prestopi prag, pozdravlja prebivalce, ponosno pove prepotovano pot. Pripoved palčka ponese poslušalce proti premisleku, pozitivnim pogledom, plemenitim potem.

Palček počiva, preišljuje prihodnje poti, podvige, priložnosti. Pravljična pokrajina ponuja palčku prostor, pomen, prihodnost. ●

 Branko Vodopivec

Ko izgine bližina

Pod visokim kakijem škorci odhajajo.
Šum preplavlja ulico.
Jesen drsi med prsti.
V sajastem ognjišču čistim zadnje grižljaje pepela.
Tisti dan ni deževalo,
čeprev je nebo bliskalo.
Oče.

V topli vzorčasti srajci,
z rahlo zavihanimi rokavi.
Pripravlja jutro na mizo.
Odpravlja se.

Z vsakim odhodom
je manj bližine.
Njegova roka — nikoli prazna.
V njegovih očeh sem še vedno deklica.

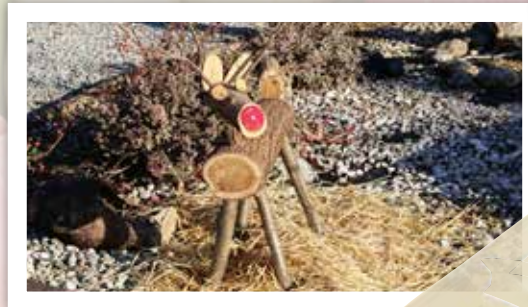
Včasih bi se izmuznila času,
razlila svetlobo
po jutranji cesti
in ujela njegov topel dih.

In svet
za trenutek
obstane.
Listje trepeta
pod mojimi nogami.

Jaz pa ...
ga čakam. ●

 Karmen Vidmar

Praznično Lemovo

OBISKI PATRONAŽNE SESTRE**ZADRUŽNI DOM
VOGRSKO***Vabljeni vsi na predavanja
in brezplačne meritve!*Vsak prvi četrtek v mesecu
od 9h do 11h:

- 5. 3. 2026 - Spoznajmo patronažno sestro
(Predstavitve obsega dela patronažne
službe in načina dela)
- 2. 4. 2026 - Sladkorna bolezen
- 7. 5. 2026 - Inkontinenca
- 4. 6. 2026 - Osteoporoza

Sledi: Meritve za vse, ki želijo:

- Krvni tlak
- Pulz
- Krvni sladkor
- Kisik v krvi

dinos 80^{let}
Moč preteklosti, vizija prihodnosti
ODKUPIMO: Staro železo in pločevino, baker, aluminij, medenino,
odslužene avtomobilске akumulatorje, star papirZa pravne osebe uredimo uničenje
zaupne dokumentacije**DINOS Nova Gorica**Cesta IX. korpusa 110
5000 Nova Gorica
Tel: 041 669 994
novagorica@dinos.si
www.dinos.siDelovni čas:
Ponedeljek od 7.00 - 16.00
Torek-petek od 7.00 - 15.00
Sobote, nedelje in prazniki
zaprto**OBVESTILO**Obveščamo vas, da se **Krajevni urad Bukovica**
po novem nahaja **v zgornjih prostorih Kulturnega
doma Bukovica.****Uradne ure:**Torek: 8.00–12.00 in 13.00–15.00
Četrtek: 8.00–12.00 in 13.00–15.00Za informacije lahko pokličete na telefonsko
številko: 05 338 43 20.**NE
SPREGLEJTE**

vino
s'pod
mosta

Wine from under The Bridge

Nedelja, 10. 5. 2026,
v Renčah, ob reki Vipavi,
od 16:00 naprej:

- dvig starega in spust novega vina v reko Vipavo
- ustvarjalna otroška delavnica: Skrivnosti reke Vipave

• **DOBRODELNA LICITACIJA**
potopljenega vina:
Vino s'pod mosta 2025

- pokušina vin sodelujočih vinarjev in degustacija lokalnih jedi

V primeru slabega vremena se dogodek prestavi v Kulturno dvorano v Renčah.

VINARIJ: Poljšakova brajda • Vina Fornazarič • Vina Colja • Vilan • Štrukelj • Aldo Mozetič • Vina Lisjak 1956 •
Posestvo Berce • BRIC Wine & Relax • Saksida estate • San Martin wines • Zaloščan • Vno Simčič •
Mlečnik

Pobarvanka

Sudoku

					O
		O	I	R	E
R	O		K		
		T			
		I	K		E R
K	M				P
	P		N	I	O
I			M R		N

Geslo: Prometnik

Krajevna knjižnica Renče

telefon: 051 428 770

URNIK:
ponedeljek: 8–12
sreda: 12–18

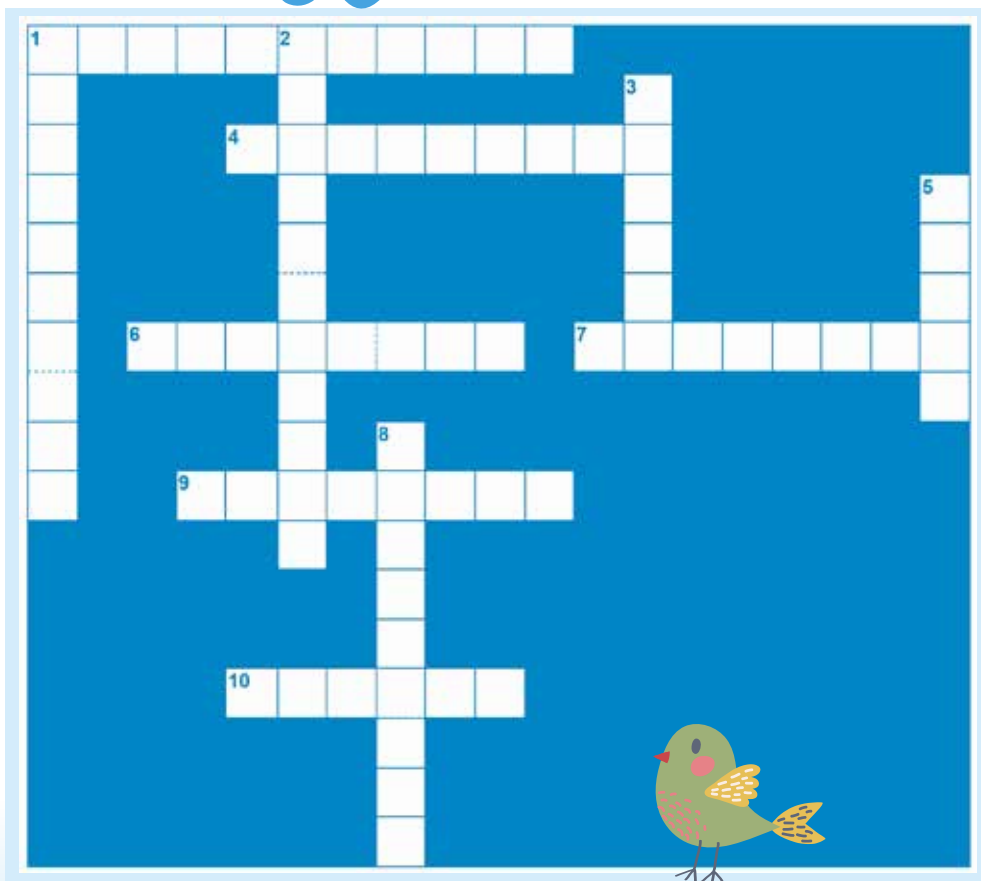
Križanka

Navpično:

1. Mitološko vodno bitje, ki živi v rekah, jezerih itd. in v vodo zvabi ljudi.
2. Pravični kralj, ki spi v gori in se bo nekoč vrnil.
3. Strašno bitje, ki ugrablja otroke.
5. Ljudsko bitje manjše rasti, ki živi pod zemljo.
8. Bitje, ki varuje gozdove in naravo.

Vodoravno:

4. Zlobna pravljica ženska figura.
6. Mitološki pes, ki čuva zaklade.
7. Pravljica o deklici in zvezdi.
9. Čudežni gams z zlatimi rogovi.
10. Pametna žival, ki pretenta močnejše.

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosim, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15. 5. 2026)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

T. 05 338 45 00

F. 05 338 45 10

info@rence-vogrsko.si

www.rence-vogrsko.si

URNIK občinske uprave

Ponedeljek: 8:30-12:00

Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30

Petek: 8:30-12:00

KROMPIRJEVA POGAČA

Krompirjevo pogačo je delala že moja mama, a brez sladkega krompirja. To je zelo okusna jed, ki se prileže v vseh letnih časih čez celo leto.

Sestavine za krompirjevo pogačo:

- 500 g gladke moke
- 30 g kvasa
- 0,25 l vode
- 200 g krompirja
- 1 rdeča paprika
- 2 stroka česna
- rožmarin, oljčno olje, sol in poper

Priprava:

V posodo presejemo gladko moko, kvas pa nadrobimo v mlačno vodo in dobro premešamo. V presejano moko zlijemo kvas z vodo, dodamo žlico oljčnega olja in solimo ter na hitro umesimo testo in ga pustimo vzhajati 20 minut. Medtem olupljen in opran krompir narežemo na tanke rezine in na drobno nasekljamo papriko, česen pa naribamo in ga dodamo skupaj z rožmarinom v posodico s približno 0,5 dl oljčnega olja.

Vzhajano testo razpotegnemo na namaščen pekač in nanj naložimo lističe krompirja ter jih posujemo z nasekljano papriko in česnovim oljem. Posolimo in postavimo pekač v pečico, segreto na 200 °C za približno 35 minut. Pogačo narežemo na kose, zraven pa ponudimo solato.

Želim vam dober tek. •

Renata Tischer

Roland Tischer

Recepti iz moje male kuhinje (za otroke in odrasle)

Pozdravljeni ponovno v moji mali kuhinji. Danes bomo skupaj pripravili slavno riževo čokolado. Jo poznate? To je bila najboljša čokolada mojega otroštva in zagotovo jo vaši starši in stari starši dobro poznajo. Recept je enostaven, priprava zabavna, okus pa božanski.

Potrebujemo:

- 200 g mlečne ali temne čokolade
- 80–100 g ekspandiranega riža (lahko tudi 120 g korn-

fleks kosmičev)

- (po želji) 1 žlica kokosovega olja ali masla – za lepši sijaj
- (po želji) za okras: pisane mrvice, nasekljani oreščki, kokos ...

Postopek:

Čokolado nalomimo na koščke in jo stopimo nad vodno kopeljo ali v mikrovalovni pečici (uporabimo kratke intervale po 20–30 sekund in vmes premešamo). Pri tem nam pomaga odrasla oseba, ker je čokolada vroča. V stopljeno čokolado vmešamo ekspandiran

riž ali kornfleks in dobro premešamo, da se vse lepo poveže. Zmes razporedimo na peki papir (lahko kot en velik pravokotnik ali naredimo majhne kupčke, uporabimo lahko tudi papirčke za mafine). Sledi najbolj zabaven del – dokler se čokolada na ohladi, je čas za dekoracijo. Poigramo se s pisanimi mrvicami, kokosom, oreščki. Čokolado

oziroma čokoladne kupčke previdno postavimo za pol ure v hladilnik, da se ohladi in postane trda. Še malo potrpljenja in čokolada bo pripravljena.

Veliko kuharskih užitkov ti želim in veselo sladkanje ... vse do naslednjič, ko ti izdam nov slasten recept. •

Lep pozdravček
od Male Kuharice

Dober tek!

LET **20**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

OBVESTILO O SLAVNOSTNI SEJI

Obveščamo vas, da bo Slavnostna seja Občine Renče-Vogrsko potekala **23. aprila 2026**.

Seja bo letos posebnega pomena, saj bomo z njo obeležili 20 let delovanja Občine Renče-Vogrsko.

Za glasbeni program bodo poskrbeli **Big Band Nova** skupaj z **Moniko Avsenik**.

Na dogodek vljudno vabimo vse občanke in občane.

Več informacij o dogodku bo objavljenih na spletni strani občine.

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Občinskega lista je

15. maj 2026

Naslov za pošiljanje prispevkov za Občinski list: **obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si** s pripisom: **ZA OBČINSKI LIST**